

DVOMESEČNIK
LETNIK 71 ŠTEV. 5 (485)

GLASILO
ZA SALEZIJANSKO DRUŽINO

SEPTEMBER-OKTOBER 1998

5

Salezijanski Vestnik

A photograph of two young girls with long hair, smiling and hugging each other. They are wearing blue hooded sweatshirts. The background is a blurred green field with trees.

NOVOMAŠNI SLAVJI
USKOVNIŠKI TEDNI

**ZEF GASHI - NADŠKOF
V ČRNI GORI**

Novice iz Mužlje

4-5

Odkrivati Duha v upanju

7

Največji
sotrudnik Pomurja

8-9

Zef Gashi -
nadškof v Črni Gori

12-13

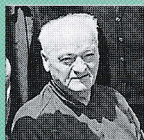
Uskovniški
tedni 98

15-18

Družina Trdan

20-21

Misijoni -Albanija

22

Novomašni slavlji

24-25

UREDNIK BRALCEM SALEZIJANSKEGA VESTNIKA

Spoštovani!

Toliko lepega smo doživljali v teh počitniških dneh: koliko mladih se je zbralo na razne duhovne vaje - v Želimljem, na Uskovnici, Koprivniku, Trsteniku in še kje ...

Kakih 4000 osnovnošolskih otrok se je v več kot 40 župnijah zbiralo na poletni oratorij, ki ga je vodilo kakih 600 zavzetih animatorjev.

Na duhovnih vajah so se zbrali tudi molilci za duhovne poklice, pa sobratje salezijanci, sestre salezijanke, don Boskove prostovoljke. Veselimo se dveh novomašnikov, treh novih sester HMP ...

Ob začetku počitnic smo se razveselili novice, da je papež Janez Pavel II.

imenoval našega sobrata Zefa Gashija, ki je dolga leta deloval v diaspori, za nadškofa v Črni Gori.

V Želimljem je končala šolanje že četrta generacija maturantov, maturo so vsi uspešno opravili.

Na Rakovniku se začena obnova gradiča, kamor so pred 97 leti prišli prvi salezijanci. Sedaj pa začenjamo novo šolsko leto, leto, v katerem bomo razmišljali o neizmerni Očetovi ljubezni do človeka, leto 1999 je namreč v pripravi na leto 2000 leto Boga Očeta.

Janez Potočnik

Naslov: SALEZIJANSKI VESTNIK • RAKOVNIŠKA 6 • p.p.2404 • 1001 LJUBLJANA • telefon: 061/127 30 28

• dvomesečnik • 5/1998, letnik 71 (štev. 485) • Glasilo za salezijansko družino • Izdaja Salezijanski inšpektorat v Ljubljani • Ureja uredniški odbor • Glavni urednik: Janez Potočnik • Grafična priprava: Založba Salve, Ljubljana • Lektorira: Stanislav Duh • Tisk: Tiskarna Ljubljana • ISSN 0353-0477 • www.salve.si/vestnik

• Na podlagi mnenja Ministrstva za kulturo Salezijanski vestnik šteje med publikacije, za katere se plačuje 5% davek od prometa proizvodov. Št.: 415-107/92 mb z dne 12.5.1992.

MATI, SVETUJ NAM

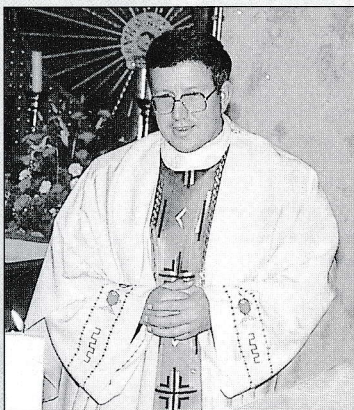
Koliko sporočil nam prinaša življenje!

Ko smo začeli močnejše spoznavati nekdanje življenje v našem zavodu v Veržeju, ki je bil po 2. svetovni vojni nacionaliziran, me je posebej pritegnila podoba Marije, matere dobrega sveta. Ko smo začeli ustanavljati postojanko v Skadru v Albaniji, me je znova močno nagovorilo starodavno svetišče v Skadru, posvečeno Mariji, materi dobrega sveta. Svetišče je razdiralni marksistični duh uničil. Šele letos ga je mogel kardinal Tomko znova posvetiti.

Ljubeč Materin pogled, ki navdihuje najboljše misli in izžareva najgloblje spoznanje. Pomirjen Otrokov obraz, v katerem kot v nekakšnem odsevu kali nov svet miru. V ozadju harmonije teh dveh obrazov pa mavrica kot most med nebom in zemljo, kot zaveza med Bogom in človekom, kot reka dokončnega spoznanja in umiritve: to je značilnost podobe Matere dobrega sveta.

To milostno podobo smo slovesno namestili v Marijanišče v Veržeju. Pravzaprav več: postavili smo jo kot kažipot našim nadaljnjim potem.

Ta kažipot bo razsvetljeval našega sobrata Zefa Gashija, ki ga je sv. oče Janez Pavel II. izbral za službo

naslednika apostolov v barski nadškofiji v Črni gori. Tudi njega bo posvetil v škofa isti kardinal, kot je posvetil Marijino svetišče v Skadru: prefekt kongregacije za oznanjevanje narodov.

K temu kažipotu se posebej obračamo sobratje salezijanci v času bližnje in neposredne priprave na inšpektorialni zbor in pri delu zbora samega. Obhajali ga bomo konec Marijinega meseca oktobra. Poglavljali

se bomo, kot iz nekakšnega duhovnega vrelišča, v tri vedno bolj koncentrične kroge:

- našo salezijansko skupnost, ki naj postane jedro sleherne animacije,
- brate in sestre laike, ki jih Bog pridružuje našemu poslanstvu,
- mlade, s katerimi in za katere živimo, da bi vedno bolj postajali up in prihodnost naroda in Cerkve.

Mati, svetuj nam, da bi bila povezava med temitremi krogi tako lepa, prisrčna, globoka in navdihovalna kakor med teboj in Sinom. Mati, svetuj nam, da bi bili tudi mi vsi odeli v **mavrico**. Mati, svetuj nam, kako naj "beremo" preteklost, ukrepamo v sedanosti, odločamo za prihodnost.

Mislím, Mati, da ni to samo moja želja in prošnja. Prepričan sem, da tako moli k tebi vsa salezijanska družina, vsa naša krajevna Cerkev. V imenu naše celotne krajevné Cerkve nam bo spregovoril slovenski metropolit.

Mati, še nikdar ni bilo slišati, da bi ti koga zapustila, ki se je k tebi zatekel in tvoji prošnji priporočil!

Stanislav Hočevar, inšpektor

ŽELIMLJE

1

DUHOVNE VAJE ZA MLADE

Jonatan ni bil navaden galeb. Ni bil zadovoljen povprečnostjo, hotel je kaj več. Tudi mladi udeleženci, ki smo se zbrali v juniju in juliju v Želimlju (bilo nas je okoli 350), smo razmišljali, kako bi lahko poleteli višje, kako bi lahko naredili več zase, za druge in za Boga. Poleg resnega duhovnega dela smo se ob veselih večerih dodobra spoznali in nasmejali. Kljub temu da smo bili marsikdaj zelo utrujeni, smo trdovratno udrihali po žogah ter si popestrili dneve s pikniki in teksaškimi nočnimi igrami. Spoznanje, da smo *svobodni za letenje* (naslov duhovnih vaj), nas še naprej povezuje in spodbuja na naši nadaljnji poti skozi življenje. RC

ORATORIJ '98

2

VESELO SRCE V VEČ KOT 40 ŽUPNIJAH

Letošnje poletje je bilo v več kot 40 župnijah po Sloveniji zaznamovano z živahnim dogajanjem za osnovnošolce in tudi mlajše, ki so jim ga pripravili mladi animatorji z voditelji (salezijanskimi bogoslovci, sestrmi salezijankami in zavzetimi laiki). Don Boskov fant Miha jim je spregovoril o vrednotah, z animatorji so se o teh vrednotah pogovorili, skupaj molili, ustvarjali v vsemogočih delavnicah in se v popoldanskih uricah naigrali, da so se ob večerih vsi utrujeni vračali na domove in popadali v postelje. Tako je na zelo intenziven, delaven in vesel način preživelo počitnice kar v svojem domačem kraju blizu 4000 otrok.

MUŽLJA - VOJVODINA

3-5

ZVEZA MADŽARSKIH SKAVTOV
IN SKAVTINJ VOJVODINE

Leto 1989 je zaznamovano kot začetek omenjene zveze. Od tedaj si voditelji zveze prizadevajo za vzgojo mladih voditeljev. Letos smo že šestič zaporedoma organizirali šolo za voditelje 1. stopnje. Taborjenje je trajalo devet dni, na koncu pa so, po prestanih preizkušnjah, naredili obljubo.

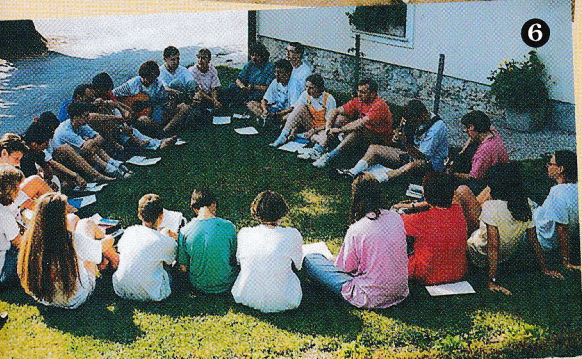
MLADINSKI PEVSKI ZBOR NA FESTIVALU

Na pobudo profesorja glasbe malega semenišča iz Subotice nastopijo vsako leto mladinski pevski zbori iz obeh škofij (Zrenjanin - Subotica) na festivalu mladinske duhovne glasbe. Mladinski pevski zbor *Shalom* iz Mužlje, pod vodstvom Kovacs Ernoja in Boldizsar Marte, je letos v svoji konkurenci dosegel prvo mesto. Duhovno besedilo je napisal Boldizsar Csaba na lepo melodijo znanega angleškega popevkarja.

TABORJENJE MINISTRANTOV

Od Velike noči sem smo se pripravljali, med sabo tekmovali, drug drugega spodbujali, da bi ostali zvesti, da bi lahko vsi šli na taborjenje, ki je trajalo od 23.

do 27. julija. Pestri program, šport, resni trenutki so omogočili, da so se ministranti lepo počutili, da so z navdušenjem sodelovali in se prepričevali, da jih Jezus res potrebuje. *KiS*

USKOVNICA - KOPRIVNIK

6

USKOVNIŠKI TEDNI IN TEDNI SMD

Na Gorenjskem so se v juliju in avgustu že tri-najstič *zgodili* Uskovniški tedni (za izobraževanje župnijskih sodelavcev), letos z naslovom: *A srečen ni, kdor srečo uživa sam*. Trije tedni, tri skupine. V vseh treh skupinah se je zvrstilo nad 200 mladih.

Na bližnjem Koprivniku pa sta se v dveh tednih zvrstili dve skupini mladih (blizu 50 udeležencev) na t.i. tednih salezijanske mladinske duhovnosti in razmišljali o služenju mladih kristjanov. Najim tedni duhovnosti med počitnicami dajo novih spodbud in poguma za življenje v predanosti Bogu in ljudem.

LJUBLJANA - RAKOVNIK

7

SREČANJE JUBILANTOV

Ob prazniku sv. Cirila in Metoda so se zbrali na Rakovniku letošnji salezijanski duhovniški in redovniški jubilanti. V ospredju so bili diamant-na mašniška Martin Jurčak in Andrej Majcen (na fotografiji), zlatomašnika Jože Zrim in Mirko Žerjav, srebrnomašniki Tone Bedenčič, Stanislav Hočvar in Jože Kramer, pa tudi novomašnika Tone Dolgan in Marjan Lamovšek. V cerkvi so se najprej zbrali k adoraciji in skupni molitvi, nato pa obhajali zahvalno evharistično slavlje, med katerim je imel homilijo inšpektorjev vikar Alojzij Slavko Snoj. Pri bratskem kosilu je jubilantom v imenu navzočih izrekel zdravico rakovniški ravnatelj.

OBISK S SLOVAŠKE

8

V Mladinskem cehu smo gostili naše prijatelje iz Slovaške. Prihajajo iz mladinske organizacije DOM, ki tesno sodeluje s salezijanci na Slovaškem. V maju smo jih obiskali na Slovaškem. Tam smo bili štirje, udeležili smo se njihovega največjega projekta, to je koncerta duhovne glasbe. Gre za dva dni trajajoč koncert, na katerem nastopijo domače skupine in gostje iz tujine. Koncert poteka vsako leto 1. maja, zbere se ogromno mladih (okrog 2000). Na koncertu smo se srečali z organizatorji in spregovorili z nekaterimi nastopajočimi. Mladi iz Slovaške pa so si pri nas ogledali programe salezijanskega mladinskega gibanja, ki so potekali čez poletje. Prevozili smo pol Slovenije, obiskali mariborski Vlak prijateljstva, tabor skupine slepih Iskrica, SMD na Koprivniku, mlade na Uskovniških tednih, si pogledali "Bus veselja" in še in še. Na pohodu v Alpe smo pa še načrtovali, kako naprej. *Jože Gornik*

LJUBLJANA - RAKOVNIK

SREČANJE BIVŠIH GOJENCEV

V nedeljo 31. maja 1998 je bilo na Rakovniku srečanje salezijanskih bivših gojencev. Čeprav je bilo število bolj skromno, so prišli iz raznih krajev: od Veržaje do Krasa. Nekateri so s seboj pripeljali tudi svoje družine. Srečanje smo začeli v svetišču Marije Pomočnice, kjer sta navzoče pozdravila delegat za salezijansko družino in inšpektor Stanislav Hočevnar. Po srečanju v cerkvi smo se drug drugemu predstavili in se o marsičem pogovorili. Vsi so izrazili veselje nad pobudo, da je do srečanja prišlo, in obljubili, da bodo na naslednje srečanje, ki naj bi bilo v mesecu oktobru, povabili še svoje prijatelje - sošolce. Pri vseh se je čutila zavest odgovornosti, da bi bogastvo vzgoje, ki so ga bili deležni, prenesli na mladi rod. Izrazili so pripravljenost storiti kaj več po svojih močeh. Vsekakor pa bodo to lažje storili, če bomo med seboj bolj povezani na raznih področjih. Čutila se je potreba po ustanovitvi organizacijskega odbora, ki bi srečanja in pobude BG koordiniral in jih pomagal spraviti v življenje.

Ivan Turk

IG - GORNJI IG

BLAGOSLOV OBNOVLJENE PODRUŽNE CERKVE SV. LENARTA

Na praznik, ko se je vsa zavedna Slovenija veselila razglasitve neodvisnosti Slovenije, so na Gornjem Igu ob veliki množici vernikov blagoslovili obnovljeno podružno cerkev sv. Lenarta, ki je bila vse od vojnih časov v razvalinah. Časi so morali dozoreti, da je majhna cerkvena vstala iz ruševin. Ko je najprej bila pozidana cerkev na Kureščku in obnovljena cerkev sv. Križa v Iški vasi, kjer je še vse do osamosvojitve bilo skladišče starlega orožja, so tudi maloštevilni prebivalci Gornjega Iga pod Krimom dobili pogum in s pomočjo župnika Petra Štumpfa začeli obnovo svoje cerkvice. Po dobrih osmih mesecih je bila cerkev popolnoma prenovljena. Kakor mlada kraljična stoji na zelo lepi blagi vzpetini Gornjega Iga. Slovesnost je vodil ljubljanski pomožni škof Alojz Uran. Cerkvena bo znamenje Božje navzočnosti tudi na tem prostoru, v bližini katerega počivajo številni mučenci, ki so bili žrtve poveljnega nasilja nad drugače mislečimi.

Peter Bogataj

IZ SALEZIJANSKEGA SVETA

● **ITALIJA: HMP v Milanu za AIDS.** Sestre salezijanke so se na srečanju v Milanu začele vpraševati, kako pomagati *najbolj revnim*, tj. obolelim za aidsom. Tedaj se je oglasila s. Vanna Consolandi, ki je pustila zdravniški poklic in napravila pred kratkim zaobljube v družbi HMP, izrazila pripravljenost za tovrstno delo in izjavila: *Zavzeti se je treba ne samo na kliničnem področju, ampak tudi na psihičnem, in če je mogoče, tudi na duhovnem. Zdravniški poklic mi daje možnost pristopa do mladih, ki ne morejo ozdraveti, lahko pa jih podpiram, spodbujam ali samo spremljam. V najglobljih odnosih je za bolnika občutek, da kdo zanj skrbi s posebno požrtvovalnostjo, lahko trenutek, ko začuti Božjo navzočnost. Z njo delajo mnogi prostovoljci, civilniki in študentje medicine.*

● **ŠPANJA: Don Boskov kip na cerkvi Svete Družine v Barceloni.** Gaudejevo cerkev, ki naj bi postala stolnica, gradijo že prek 100 let, tako dolgo kot nekdanja gotska katedrala. Sedaj je prišla na vrsto niša na pročelju cerkve, v katero so postavili kip don Boska z Dominikom Saviom.

● **MADAGASKAR: Prvi salezijanski diakoni.** Letos 7. aprila so bili posvečeni prvi domači diakoni. Drugo leto za veliko noč pa bodo posvečeni v prve salezijanske duhovnike-domačine. Če vemo, da so salezijanci v Afriki šele od nedavnega, je to velik uspeh salezijanske mladinske in poklicne pastoralne.

● **INDIJA: Salezijanci prejeli nacionalno nagrado.** Salezijanski zavod, ki je veliko storil za ubogo in zapuščeno mladino, je dobil nacionalno nagrado 5.000 \$. Center sv. Družine deluje 26 let in je znan daleč naokoli. Organizira tudi sirotišnice po vsem misijonskem območju.

● **INDIJA: Katoliški tisk.** Združenje indijskega katoliškega tiska je priredilo že 30. shod, ki ga je vodil salezijanec, ravnatelj katehetskega centra. Poslali so vladi ostro pritožbo, da uporablja nacionalni radio in televizijo za propagando svoje stranke, namesto da bi ji služila za vzgojo in razširjala moralne vrednote. Obtožili so jo tudi, da v javnih medijih podpira napade na katoliške katehiste in Cerkev, ki se vedno bolj množijo. Isti center tudi organizira tečaje za kibernetiko, da bi se medsebojno lažje obveščali po elektronski pošti.

● **ITALIJA: Srečanje bivših gojencev/k.** Od 1. do 6. maja je bila v Rimu na Pisani skupščina 150 delegatov z vsega sveta (združenje šteje prek milijon članov!), da so izvolili novo svetovno vodstvo. Postavili so tudi smernice za delo v tretjem tisočletju. Novo svetovno konzulto sestavljajo 3 člani iz Azije, 3 iz Latinske Amerike, 6 pa iz Evrope. Predsednik je Portugalec Antonio G. Pires.

pripravil Stane Okorn

Iz razlage vezila za leto 1998

ODKRITI DUHA V UPANJU

Sveti oče v predlogu priprave na leto 2000 povezuje razmišljanje o Svetem Duhu s krepostjo upanja, z njeno notranjo držo in življenjem po upanju. In to ne po naključju.

Besedilo, iz katerega je bil vzet izraz, ki je v vezilu, je vredno, da se ga naučimo na pamet in ga tako svobodno in kjerkoli premišljujemo. Enkratno je. Dojame in poveže jek solidarnega upanja, ki zveni iz vseh prižadevanj, o katerih smo govorili; na Duha pokaže kot na vir in zagotovilo odgovora.

PISMO RIMLJANOM

Kajti stvarstvo nestrpno hrepeni po razodetju Božjih sinov. Stvarstvo je bilo namreč podvrženo ničevosti, in sicer ne po svoji volji, ampak zaradi nje-ga, ki ga je podvrigel, v upanju, da se bo tudi stvarstvo iz suženjstva razpadljivosti rešilo v svobodo slave Božjih otrok. Saj vemo, da celotno stvarstvo vse do zdaj skupno zdihuje in trpi porodne bolečine. Pa ne samo ono: tudi mi, ki imamo prvine Duha, tudi mi zdihujemo sami v sebi, ko željno pričakujemo posinovljenje, odrešenje svojega telesa.

Odrešeni smo bili namreč v upanju; upanje, ki ga gledamo, pa ni več upanje - kdo bo namreč upal to, kar se že vidi? Če pa upamo to, česar ne

vidimo, pričakujemo to s potrpežljivostjo.

Prav tako tudi Duh prihaja na pomoč naši slabotnosti.

Saj niti ne vemo, kako je treba za kaj moliti, toda sam Duh posreduje za nas z neizrekljivimi vzdih.

In on, ki preiskuje srca, ve, kaj je mišljenje Duha, saj Duh posreduje za svete, v skladu z Božjo voljo.

Sicer pa vemo, da njim, ki ljubijo Boga, vse pripomore k dobremu, njim, ki so bili poklicani po njegovem načrtu. Kajti tiste, ki jih je že vnaprej poznal, je tudi vnaprej določil, naj bodo skladni s podobo njegovega Sina, da bi bil ta prvorojenec med mnogimi brati (8, 19-29).

Duh hrani in prihaja naproti stvarstvu, ki vzdihuje po izpolnitvi. V tem trenutku izpolnitev pomeni še neizpolnjeno obljubo. Obenem v vseh tistih, ki so Božji otroci, vzdržuje Sveti Duh upanje, da se bo njihovo Božje otroštvo nekega dne razodelo v osebni sreči, v človeškem sožitju, v dokončnem občestvu z Bogom.

Upanje podpira našo potrpežljivost in vztrajnost v boju, preizkušnjah in trpljenju, kajti *njim, ki ljubijo Boga, vse pripomore k dobremu* (Rim 8,28).

Tu bi lahko naštevali **znamenja pravega upanja**, ki ne razočara. Ta znamenja so enaka tistim, ki so bila nakazana, ko smo govorili o delovanju Duha na raznih mestih. Lahko bi obravnavali tudi vse tiste notranje vzgibe v človeku, ki obljublajo srečo, a ne vodijo v

uresničitve, o kakršni govori besedilo iz Pisma Rimljanom. To potrjuje, da se človeška duša ne giblje le v smeri Duha.

Na tem mestu bi se lahko poglobljali v znamenja upanja v skupnosti ali v družbi; lahko bi razčlenjevali prave in napačne mesijanizme.

Napaka našega upanja je v tem, da pozabljamo na dejavno Božjo navzočnost, da nimamo vizij, da smo polni nezaupanja do oseb in do možnosti za dobro, da sledimo osebnim iluzijam ali prividom, da smo šibki v boju za velike stvari.

Duh podpira naše upanje tako, da nam vlija prepričanje o zmagi dobrega in zaupanje v Božjo pričujočnost; v nas oblikuje ustrezen pogled na dogodke, daje nam moč za poseganje in vztrajanje.

GBODJOME - Tongo: Novinci navdušeno sprejemajo vrhovnega predstojnika, oblečenega v oblačila njihovih poglavarjev.

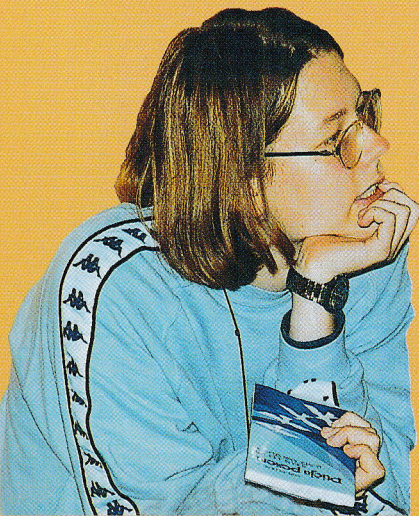

Glej, prihajam...

Skupina don Boskovich prostovoljk (DBP) smo se letošnje poletje zbrale na duhovne vaje, da se v tišini in miru približamo Gospodu in mu s tem damo možnost, da nas zopet prenovi in nagovori za naše nadaljnje skrito delovanje.

Po duhovnih vajah so v goreči ljubezni in popolnem zaupanju izrecale svojo predanost Njemu, ki jih je poklical: ena za večno, štiri so obnovile zaobljube za eno leto, najmlajša pa je sprejela *pravila* življenja in hoje za Kristusom po poti don Boskovich prostovoljk. S hvaležnim srcem in veseljem sedaj stopamo za Gospodom po poti naprej in vabimo tudi tebe, da slediš Njegovemu klicu. *dbp*

... da izpolnim Tvojo voljo, Gospod!

PRELAT DR. FRANJO KOVAČIČ

Največji salezijanski sotrudnik Pomurja

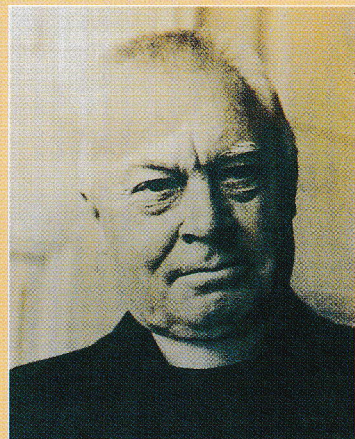
Kar sta bila kanonik Luka Jeran in katehet Janez Smrekar za salezijance in salezijanske sotrudnike v Ljubljani, to je bil prelat Franc Kovačič za salezijance na Štajerskem.

Velik Slovenec

Rodil se je v Veržeju 25. 3. 1867. Študiral je v Zagrebu, Mariboru, doktoriral pa je v Rimu iz filozofije. Od 1897 do smrti je predaval modroslovje, bogoslovje in druge vede v Mariboru. Uveljavil se je kot dober organizator, zgodovinar, pisatelj in znanstvenik. Kot človek je bil iskren, skromen, delaven in narodno zaveden. Bil je vnet Marijin častilec in veliko je storil v blagor mladine po don Boskovem in Slomškovem zgledu. Ob smrti so mu zapisali, da mu bo morala zgodovina odkazati eno prvih mest med našimi velikimi možmi. Kot ekspert za Štajersko je bil leta 1918 član jugoslovanske delegacije v Parizu in je pripomogel, da je bilo Prekmurje priključeno Sloveniji. Mariborsko zgodovinarsko društvo je l. 1967 svojemu ustanovitelju postavilo v zahvalo spomenik v Veržeju pred župniščem.

Njegov največji spomenik

Prav gotovo pa je največji Kovačičev spomenik **Zavod Marijanišče v Veržeju**. Njemu gre največ zaslug, da se je lepo dvonadstropno poslopje zgradilo in da so salezijanci prišli v Veržej, prevzeli zavod in župnijo, ki je bila prva salezijanska župnija v srednji Evropi.

1867-1939

Kako se je to zgodilo?

Začetki dela za postavitev zavoda v Veržeju segajo v leto 1907. Ravnatelj skupnosti na Rakovniku Alojzij Valentin Kovačič je obiskal salezijanske sotrudnike v Pomurju in se srečal z njimi tudi v Veržeju. Družina Pušenjak, Anton in sestre Franciška, Elizabeta in Neža, sicer naročniki *Salezijanskih poročil*, so ob srečanju izrazili željo, da bi svoje posestvo namenili v dobre namene. In 8. julija 1907 je Alojzij V. Kovačič pisal bogoslovnemu profesorju Francu Kovačiču, veržejskemu rojaku, in mu predlagal, da bi v imenu Veržencev napisal prošnjo osrednjemu vodstvu salezijanske družbe. Ker je dr. Kovačič don Boska že dobro poznal, seznanjen je bil tudi s salezijanskim delom na Rakovniku in Radni, je ponudbo sprejel in zadevo vzel v svoje roke. Za načrt je pridobil mariborskega škofa Napotnika, več duhovnikov in dobrotnikov, pridobil tudi potrebna dovoljenja in privolitev salezijancev. Pušenjakovi so l. 1908 podpisali ustanovno pis-

mo, v katerem so zapisali, da želijo postaviti dobrodelno ustanovo. Iz glavnice in posestva naj bi v Veržeju postavili vzgojni zavod, kjer bi revni in zapuščeni dečki iz Veržeja in okolice zastonj prejeli šolski pouk in vzgojo. Pouk naj bi vseboval gospodarske predmete ter rokodelsko oz. obrtno znanje. Učni jezik naj bo slovenski. Zavod *Marijaniščen* naj bo pod zaščito Matere dobrega sveta.

Dr. Kovačič je pisal članke, brošure, obiskoval družine v Veržeju in drugod in jih navduševal za novi projekt. Ustanovil je več odborov, jim predsedoval, zbiral pomoč in večkrat tudi sam prijel za lopato. S pomočjo mnogih so gradnjo začeli in *Marijanišče* dogradili v dveh letih.

Zavod je blagoslovil lavantinski škof dr. Mihael Napotnik ob številni udeležbi vernikov, duhovnikov, predstavnikov oblasti, salezijancev in prvih gojencev. Škof se je zahvalil vsem dobrotnikom in nazadnje dr. Kovačiču: *Poleg vašega ogromnega dela v Mariboru ste bili glava in srce tega dalekosežnega podvzeta. V zahvalo ga je pred vsemi imenoval za svojega škofijskega svetovalca.*

Samo Bog ve, koliko truda, svojega denarja in ljubezni je dr. Kovačič vložil v to veliko delo. Do smrti je ostal povezan s salezijanci in jim pomagal z nasveti in denarjem. Bil je zares **največji dobrotnik in salezijanski sotrudnik Pomurja**, pa tudi velik dobrotnik

cele Slovenije, saj je iz tega zavoda izšlo lepo število dobrih, zavednih krščanskih mož, znanstvenikov in duhovnikov, ki so ljubili Boga in svojo domovino ter ponesli ime Slovenije in Veržeja po širnem svetu.

Vojna je 1941 onemogočila nadaljnje vzgojno delo salezijancev. Pa tudi v času po drugi svetov-

• prostovoljke • bivši gojenci

ni vojni zaradi spremenjenih družbenih razmer veržejski zavod ni mogel obnoviti svojega prvotnega poslanstva.

Sedaj je zavod zopet na razpolago. Odpirajo se nove možnosti. Nekateri salezijanci se počasi vračajo v zavod, da pripravijo nov način dela za mladino. Tudi skupina salezijanskih sotrudnikov se že eno leto vsako tretjo nedeljo v mesecu zbira na svoje srečanje in sanja o prihodnosti Veržeja.

Spomin na dr. Kovačiča, velikega sotrudnika, naj navduši še mnoge ljudi dobre volje, da se nam pridružijo, da skupnim močmi storimo kaj dobrega v blagor današnje mladine, za prihodnost domovine in Cerkve. *Martin Maroša, SDB*

Mladost za Boga

Peti avgust je dan, na katerega hčere Marije Pomočnice obhajamo obletnico začetkov Družbe. V spomin na ta dogodek prav ta dan sprejemamo medse nove sestre in obhajamo obletnice redovnih zaobljub. Tudi letos je bilo tako: s. Danijela Kordeš iz Pesnice pri Mariboru, s. Mateja Kranjc iz Gorij pri Bledu in s. Majda Merzel iz Primskovega na Dolenjskem so z redovnimi zaobljubami čistosti, uboštva in pokorščine podarile Bogu svojo mladost in svoja življenja.

Sreda 5. avgusta je bila za mnoge povsem navaden, v deževno jutro prebujen delovni dan. Kljub temu pa se je ob pol enajstih dopoldne župnijska cerkev na Bledu napolnila z obrazi, ki so izžarevali veselo pričakovanje.

Obred redovnih zaobljub je potekal med sveto mašo, ki jo je v navzočnosti večjega števila duhovnikov daroval predstojnik slovenskih salezijancev Stanislav Hočvar. Zaobljube novih sester je sprejela predstojnica slovensko-hrvaške skupnosti hčera Marije Pomočnice s. Brigita Zelič. Z molitvijo so jih na novo pot pospremile sestre HMP, starši, sorodniki in župljani rojstnih župnij. *s. M. Š.*

Ko bosta On in ti

*Ko bi mogel objeti drevo,
ne da bi mi kdo oporekal.
Ko bi mogel jokati,
ne da bi mi kdo oporekal.
Ko bi mogel slediti Tebi,
ne da bi mi kdo oporekal.*

*Boli. Čutim, da te boli.
Pa mi ne znaš povedati
in bolečina ... neznosna je.
Veš, ona ne usahne.
Ona mora dozoreti in umreti.
Pridi, da te odpeljem v svet sanj,
kjer nihče ne kriči nate,
kjer govoriš samo ti
in te drugi poslušajo.
In ko utihneš,
spregovori ona in v njej On.
Pridi, da boš s sv. Frančiškom
božala Božje nebo.
Da boš božala
s kapljicami čistega studenca.
Pridi, da zagledaš Božji obraz,
ki ga sije luna z zvezdami.
Pridi, da odkrijeva
skrivnost Božje ljubezni,
veš, da te ljubi.
Ne sprašuj. Ne sprašuj, saj veš,
da boš zmogla nositi svoj križ.
Da, zmogla boš, On ti da moči.
Pridi, da ti On nariše
mavrico na tvoj križ.
mavrico na tvoj utrujen obraz.
Mavrico, katero rodita
veselje in bolečina.
Pridi, ne boj se in zaupaj,
ker je On s teboj.
Pusti bolečini pristo pot,
pusti, da te objame,
vse dokler ji ne pomanjka moči
in te spusti.
Takrat boš zmogla
v svobodi svojega srca
oditi in objeti drevo
in slediti Božjemu klicu.
Takrat ne bo nihče oporekal,
takrat bosta le On in Ti.
Spela*

Sv. Frančišek Saleški

O BOŽJI PRIČUJOČNOSTI

*Porabi enega teh štirih
pripomočkov, da pred
molitvijo potopiš svojo dušo
v Božjo pričujočnost.
Ni pa potrebno, da bi rabila
vse hkrati, marveč ob vsaki
priliki po enega, in to kratko
ter preprosto.*

1. Bog je res tukaj!

Najprej se živo in globoko zavedaj Božje vsepričujočnosti, to je, da je Bog v vsem in povsod, da ga ni kraja ne stvari na zemlji, kjer bi Bog ne bil v vsej svoji resničnosti. Kakor ptice najdejo zrak povsod, koder letajo, tako najdemo mi Boga povsod, kamor gremo in kjer smo. Vsakdo ve za to resnico, pa malokdo je dovolj pozoren, da bi se vanjo vživel in se z njo okoristil. Ako slepci zvedo, da je navzoč knez, se obnašajo spoštljivo, čeprav ga ne vidijo. Res pa je, da hitro nanj pozabijo, ker ga ne vidijo. Če ga pa pozabijo, kaj kmalu izgubijo obzirnost in spoštovanje. Ah, Filoteja, mi Boga ne vidimo, čeprav je pri nas. Vera nas uči, da je pričujoč, a ker ga ne vidimo s telesnimi očmi, nanj pogosto pozabimo in se tako obnašamo, kakor da je Bog silno daleč. Kljub našemu trdnemu prepričanju, da je v vsaki stvari, ne mislimo na to. Zato se obnašamo, kakor da tega ne vemo. In zato moramo pred vsako molitvijo zdramiti svojo dušo, da se živo zave Božje navzočnosti. Kadar se torej pripravljáš na molitev, reci iz vsega srca in iz dna duše: *O srce, Bog je resnično tukaj.*

2. Bog je v tvojem srcu!

Drugi pripomoček, da spoznaš Božjo pričujočnost, je misel, da Bog ni le na tistem kraju, kjer si ti, marveč da je še prav posebno v tvojem srcu in na dnu tvoje duše, ki jo s svojo sveto pričujočnostjo oživlja in razvema. Tu je kakor srce tvojega srca in kot duša tvoje duše. Sv. Pavel je dejal, da *v Bogu živimo, se gibljemo in smo.*

3. Bog nas gleda iz nebes!

Našega Zveličarja si lahko predstavljamo kot človeka, ki gleda iz nebes na vse zemljane, posebno na kristjane, svoje otroke, zlasti še na tiste, ki molijo, in pazi, kaj delajo in kako živijo. To pa ni zgolj domišljija, marveč živa resnica. Kajti čeprav ga ne vidimo, vendar zre z višave na nas.

4. V tabernaklju je Bog resnično navzoč!

Zveličarja si mislimo v njegovi človeški podobi. Kadar pa si pred Najsvetejšim, ni pričujoč le pojmovno, ampak v resnici. Videz in podoba kruha sta le zavesa, za katero je Gospod pričujoč v vsej resničnosti in nas gleda ter opazuje, čeprav ga ne vidimo v njegovi pravi podobi.

POSVEČENI PO SVETEM DUHU

Na praznik svetih apostolov Petra in Pavla so bili posvečeni letošnji novomašniki. Po končanem obredu duhovniškega posvečenja v ljubljanski stolnici je v sproščenem klepetu pred stolnico nekdo vprašal: Kaj se pravzaprav zgodi s kandidatom za duhovništvo, ko mu škof položi roki na glavo in mu mazili roke? Zgodi se nekaj skrivnostnega, čudovitega ...

Bog ima v svojem načinu delovanja neke stalnice, ki jih J. Danielou imenuje čudovita Božja dela. Čudovita Božja dela so zakramenti, te je postavil Bog, da posvečujejo ljudi. To pa je delo Svetega Duha, saj je njegova posebna naloga, da posvečuje in daje življenje. Sveti Janez Krizostom zatrjuje: To, kar je v zakramentih najpomembnejše, je Sveti Duh. Sveti Duh deluje v delivcu zakramentov. Sveti Duh je tisti, ki pridruži človeka Kristusu pri krstu ali ga pri mašniškem posvečenju usposobi, da deluje v Kristusovem imenu in v Cerkvi razlaga sredstva odrešenja. Zakrament duhovniškega posvečenja je dejanje, s katerim Bog po ponovni podelitvi Svetega Duha kristjana oblikuje po svojem edinorojenem Sinu in ga pošilja, da v prostoru in času nadaljuje Kristusovo večno duhovništvo v posvečenje Božjega ljudstva. Zakrament svetega reda je torej bistveno dar Svetega Duha, ki se podeljuje, kot zatrjuje apostol Pavel, s polaganjem rok (prim. 2 Tim I, 6-7). Da je milost svetega reda na poseben način povezana s Svetim Duhom, vidimo tudi iz molitev, ki jih posvečevalec moli ob podelitvi vseh treh stopenj svetega reda: diakonata, prezbiterata (duhovništva) in episkopata (škofovstva).

1. Prošnja nad diakoni:

Gospod, prosimo te, pošlji vanje Svetega Duha, da jih z darom tvoje sedmerovrstne milosti utrdi za zvesto opravljanje službe.

2. Prošnja nad mašniki se glasi:

Prosimo, vsemogočni Oče, podeli tem s tvojim služabnikom dostojanstvo mašništva; obnovi v njihovih srcih Duha svetosti, od tebe podeljeno službo druge stopnje duhovništva naj sprejmejo in s svojim zgledom spodbujajo h krepostnemu življenju.

3. Prošnja ob škofovskem posvečenju pa se glasi:

Izlij sedaj na tega izbranega svojo moč, tistega svetega Duha, ki si ga dal svojemu ljubljenu Sinu Jezusu Kristusu. Ta ga je podaril apostolom, ki so tebi v neminljivo slavo in čast po vseh krajih ustanovili cerkev kot tvoje svetišče. (prim. Posvetitve, 45,55,72)

Dragi molivci!

Ko se zahvaljujemo Bogu za dar novomašnikov, vam priporočam v molitev nove kandidate, ki se pripravljajo za diakonsko posvečenje, posebej pa vam priporočam salezijanskega duhovnika Zefa Gashija, ki bo 19. 9. v Rimu sprejel dar škofovskega posvečenja in bo služboval v Baru v Črni Gori.

V te namene bomo molili tudi na molitvenih srečanjih, ki bodo na Brezjah, Ptujski Gori in Sveti gori, v soboto, 12. septembra. Pridite!

Veselo na svidenje in lep pozdrav

Ivan Turk

MOLITVENI NAMENI

SEPTEMBER

Pridi, Sveti Duh!

Duši madeže izmij!

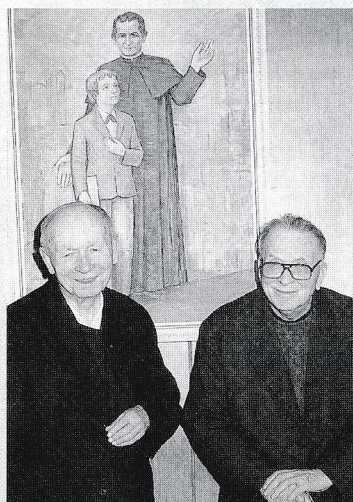
Molimo za milost razsvetljenja Svetega Duha, da začutimo grdobijo greha in zahrepenimo po čistosti srca.

OKTOBER

Pridi, Sveti Duh!

Kar je suho, spet zalij!

Suša v naravi in v duši onemogoča razcvet življenja. Sveti Duh, nam roso milosti, da naša dela postanejo rodovitna.

Najstarejša slovenska salezijanca g. Jurčak in g. Majcen slavita diamantno obletnico duhovništva - že 65 let zvesto služita Gospodovemu oltarju.

Ivan Turk, Rakovniška 6
1108 Ljubljana
tel.: 061/127-30-28

ZEF GASHI

Msgr. Zef Gashi je bil rojen 4. decembra 1938 v Pešteru blizu Prištine (Kosovo). Štiri razrede osnovne šole je končal v rojstnem kraju, višje razrede pa v Zadru. Srednjo šolo je končal na Reki, filozofijo v Ljubljani, teologijo pa v Zagrebu. V duhovnika je bil posvečen v Zagrebu na praznik apostolov Petra in Pavla 1. 1969. Novo mašo je obhajal 13. julija 1969 v rojstnem kraju. Dva in dvajset let zapored je deloval kot župnik v Prištini. Od 11. septembra 1992 do danes pa je deloval kot voditelj – direktor Narodnega katehetskega instituta v Skadru. Ta institut omogoča katehetsko oblikovanje in vzgojo albanske mladine. Msgr. Zef Gashi je bil tudi aktiven član kulturno-verske izdajateljske dejavnosti, kot koordinator in oblikovalec mnogih izdaj izdajateljske hiše Drita v Uroševcu in Qendra–don Bosko v Skadru. Pogosto je tudi sodeloval pri izdajanju pomembnih serijskih knjižnih izdaj: katehetskih, liturgičnih, svetopisemskih ...

Zef Gashi med albanskimi otroci ▶
Albanska stvarnost ▼

SALEZIJANEC
LJUBLJANSKE INŠPEKTORIJE
SV. CIRILA IN METODA
JE POSTAL

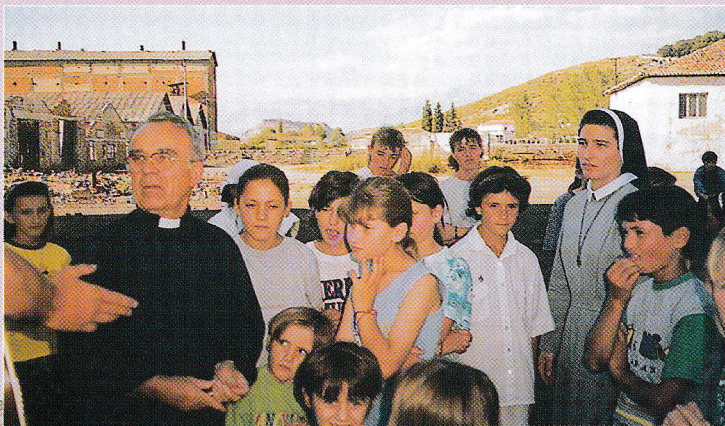
NADŠKOF V ČRNI GORI

- *Gospod škof, kaj vas je spodbudilo, da ste stopili na pot duhovniškega in salezijanskega poklica?*

Navzočnost in dejavnost salezijancev v Janjevu in Pešteru v letih mojega otroštva sta neposredno vplivali na odločitev za redovniški in duhovniški poklic. Vzor oz. konkretni model so bili

takratni slovenski salezijanci, npr. pokojni Vinko Sraka in še živeči Franc Kuhar. Njihovo delo z otroki in mladimi me je navdušilo za salezijanski ideal.

To metodo dela z mladimi, ki temelji na don Boskovem preventivnem vzgojnem sistemu, bom uporabljal tudi še naprej v mojem škofovskem in apostolskem poslanstvu.

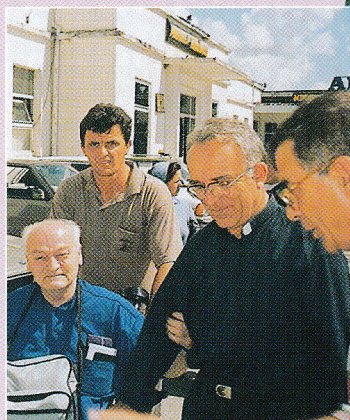
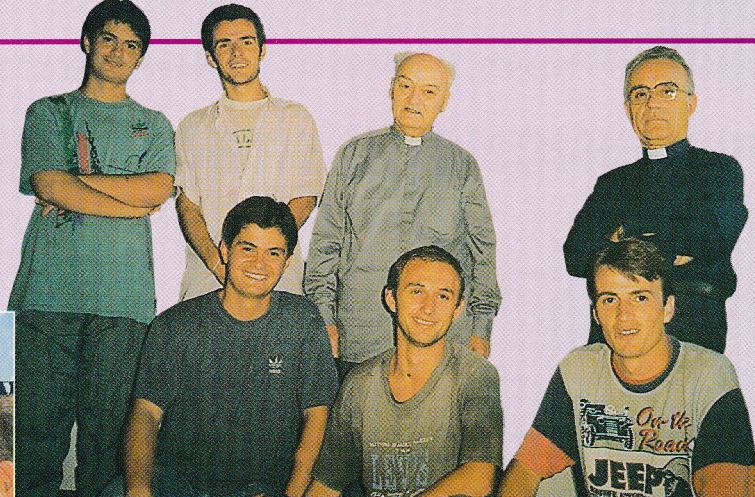
- *Dolga leta ste bili na Kosovu, ki ga sedaj pretresajo hude preizkušnje. Kakšen je tam položaj katoličanov?*

Katoličani na Kosovu so organizirani v eni škofiji s 24 župnijami, od katerih sta dve pod vodstvom redovnikov: frančiškanov v Djakovici in salezijancev v Prištini. V Janjevu in Letnici so verniki

Zef Gashi in Rudi Borštnik s
petimi albanskiminovinci ▶

Zef Gashi na Tiranskem
letališču sprejema sobrata
Rudija Borštnika ▼

Hrvati in Albanci, v drugih župnijah pa so samo Albanci. Na župnijah so duhovniki in redovnice, od katerih so skoraj vsi mladi. Škofija je dobro urejena tudi, kar se tiče liturgičnega in katehetskega življenja, ker sedaj obstajajo vse liturgične knjige in mnogo gradiva za katehezo. Kar se tiče verskih objektov (cerkve, župnišča, katehetske dvorane) je stanje dovolj dobro, čeprav še ni popolno.

Zef Gashi podeljuje
zakrament svetega krsta ▼

- *Imenovani ste za nadškofa barske nadškofije, ki obsega predvsem področje Črne gore; kakšno je torej stanje katoliške Cerkve na tem področju?*

V barski nadškofiji je 19 župnij z okrog 16 tisoč verniki. Ti so po večini Albanci (prek 90 %). Župnije so v glavnem majhne. Največja ima okrog pet tisoč vernikov, nato pa sta še dve župniji z okrog tri tisoč verniki. Duhovnikov je samo trinajst. Od tega je osem redovnikov iz treh redovnih skupnosti: frančiškanske, jezuitske in salezijanske. Zaradi pomanjkanja duhovnikov eno župnijo upravljajo iz Kosova.

- *Kakšno pa bo vaše škofovsko geslo?*

Za škofovsko geslo sem si izbral misel ***Justitia et pax*** (pravičnost in mir).

Živimo v svetu, kjer je veliko nepravici. Pravičnost je osnova dobrih odnosov med ljudmi. Kjer ni miru, tam manjka vse. Mir je osnovni pogoj za sožitje. Zaradi tega želim, da bi bilo moje poslanstvo popolnoma v službi teh dveh stebrov, na katerih temelji stavba sožitja in človeškega razumevanja.

- *In vaše sporočilo bralcem Salezijanskega vestnika?*

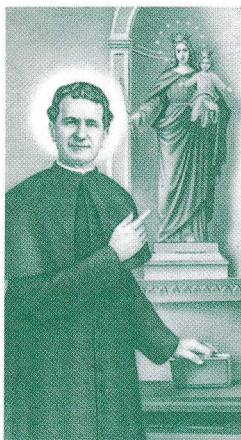
Pozdravljam vse bralce slovenskega Salezijanskega vestnika in kot član salezijanske inšpektorije sv. Cirila in Metoda želim biti še naprej v odnosih sodelovanja v vseh oblikah življenja, tako duhovnih kot materialnih. Veselim se že vnaprej sadov zelenega sodelovanja.

*Msr. Zef Gashi,
barski nadškof*

V imenu vseh sodelavcev pri uredništvu in bralcev Salezijanskega vestnika iskreno čestitamo salezijancu Zefu Gashiju ob imenovanju za barskega nadškofa in primasa Srbije in mu želimo v njegovi novi službi obilo Božjega blagoslova, varstva Marije Pomočnice in don Boskove ljubezni do papeža, Cerkve in posebej mladih.

POKONČNOST SREDI PREKUCIJE

Don Bosko nam v Spominih na kratko opiše doživljanje revolucije leta 1948. Naznanjala je nov čas: razglašala je politične in osebne svoboščine, enakopravnost zapostavljenih ... To je mnogim poglavo kri v glavo, tudi katoličanom in nekaterim duhovnikom. Don Bosko je znal ločiti zrno od plev: sprejemljive so le take novosti

pre nove družbenega življenja, ki spoštujejo osebno dostojanstvo in vero kot osebno dragotino, zato pa tudi katoličane in poslanstvo rimskega škofa. Nepremišljene in prevratniške ideje in shode, ki bi povzročali škodo Cerkvi in katoličanom, zlasti mladim, don Bosko modro in smelo zavrača. On sam je prvi zgled odgovorne državljan in dobrega kristjana.

Medtem je neke vrste *besnilo* zajelo tudi misli fantov, ki so se zbirali na raznih krajih v mestu, na cestah in trgih in so mislili, da je dobro vsako sramotjenje duhovnikov ali vere. Mene so večkrat napadli doma in na poti. Nekega dne, ko sem imel krščanski nauk, je priletela skozi okno krogla iz stare puške, mi preluknjala obleko med komolcem in prsnim košem, in napravila v zidu precejšnje razdejanje. Drugič me je nekdo, ki sem ga dobro poznal, pri belem dnevu, ko sem bil med množico dečkov, napadel z dolgim nožem v roki. In bil je čudež, da se mi je posrečilo - tekel sem na vso moč - umakniti in rešiti v svojo sobo. Zato je bilo zelo težko rotiti tako razuzdano mladino. V tisti zmešnjava idej in misli smo leta 1847, ko smo lahko dobili nove sobe, povečali število vajencev na petnajst - vsi so bili zelo zapuščeni in ogroženi.

Imeli pa smo veliko težavo. Ker še nismo imeli delavnic v ustanovi, so naši gojenci hodili na delo in v šolo v Turin. To je bilo v veliko škodo npravnosti, ker se jim je zaradi tovarišev, ki so jih srečevali, pogovorov, ki so jih poslušali, in tistega, kar so gledali, zdelo prazno, kar se jim je delalo in govorilo v Oratoriju.

Tedaj sem začel zvečer po molitvah z zelo kratkimi nagovori, da bi z njimi razložil ali potrdil kakšno resnico, ki so ji morda med dnevom oporekali. Glede tega, kar se je dogajalo vajencem, so se enako pritoževali tudi študentje ...

V tistem času se je zmešnjava idej in ravnanja zdela taka, da se nisem mogel več zanesti na uslužbenice; torej sva vsa domača dela opravljala z materjo. Kuhati, pripravljati mizo, pometati, sekati drva, krojiti in šivati spodnje hlače, srajce, hlače, jopiče, brisače, rjuhe in skrbeti za ta popravila, to je bilo v moji pristojnosti. Vse to je bilo tudi npravno zelo koristno, saj sem fantom v ugodnem trenutku dal kak nasvet ali jim rekel prijateljsko besedo, medtem ko sem jim postregel kruh, juho ali drugo.

Potem pa sem uvidel, da bi potreboval koga, ki bi mi pomagal pri domačih in šolskih zadevah v Oratoriju. Začel sem voditi nekatere na deželo, druge na letovanje v Castelnovo, moj domači kraj, vabiti nekatere na kosilo, druge zvečer, da so prišli brat ali kaj pisat, toda vedno z namenom, da bi ponudil protistrup vsakdanjim pogubnim mnenjem. To sem bolj ali manj pogosto delal od 1841 do 1848. Izbral sem vsa sredstva, da bi dosegel tudi svoj poseben namen: opazovati, spoznati in izbrati nekatere posameznike, ki bi bili sposobni za skupno življenje in bi imeli nagnjenje zanj, ter jih sprejeti k sebi na dom.

S tem istim ciljem sem tega leta (1848) napravil poskus s kratkim tečajem duhovnih vaj. Kakih petdeset sem jih zbral v domu Oratorija. Vso so jedli z menoj, ker pa ni bilo postelj za vse, je en del odhajal k počitku domov in se vračal naslednje jutro. Zaradi odhajanja domov in prihajanja, zjutraj in zvečer, smo tvegali skoraj vso korist, ki so jo imeli od pridig in drugega pouka ki je navadno ob taki priložnosti. Začeli so v nedeljo zvečer in končali v soboto zvečer. Uspeh je bil zelo dober. Mnogi, s katerimi sem dolgo časa brez koristi delal, so se res usmerili v krepostno življenje. Mnogi so postali redovniki, drugi so ostali v svetu, a so postal vzor pri obiskovanju oratorijev (medtem je bil ustanovljen že drugi don Boskov oratorij v Turinu, op. prev.) ... Nadškof je obnovil dovoljenje, da opravljamo v oratorijih vsako versko opravilo, ki se navadno opravlja v župnijah. Te cerkve, je dejal nadškof, bodo za take tuje in zapuščene dečke kakor župnijske cerkve, za čas, ko bodo bivali v Turinu.

Pripravil ASS

Ob pohodu na Viševnik

Gospod,
tu sredi mogočne preprostosti
čudovitega prostora,
ki si mu ga dal za življenje,
ti danes poje v zahvalo najlepše bitje,
ki si ga ustvaril - človek.
Pred teboj stoji, vsemu enak.
Eno postane s to goro
in z vsemi bitji na njej.
Eno molitev bo slišati v svet
in eno pesem zahvale.
Človek bo stopil in iz svoje popolnosti
in videl, začutil, občudoval ter hvalil
tvojo dobroto in usmiljenje, ki mu
ju izkazuješ na vsakem koraku.
Vsem nam in vsakemu posebej
nakloni danes milost spoznanja,
kako srečni smo lahko,
da si nas poklical v življenje.
Koliko lepih stvari si podaril
vsakemu od nas. Da bi zrasli,
si nas posadil v dobre družine.
Na pot dozorevanja
si nam poslal druge ljudi,
ob katerih se učimo ljubezni,
spoznavamo radosti in žalosti,
delimo prijateljstva
in se kalimo v trdih preizkušnjah.
Zaradi njih postajamo boljši.
Vsak od nas je doslej hodil svojo pot,
ti, Gospod, pa si nas zbiral,
tu, na Uskovnici. Prav nas!
Lepi dnevi se iztekajo
in odšli bomo vsak v svoje življenje,
a nikoli ne bodo izbrisane sledi,
ki smo jih drug drugemu
zapisali v srce.
Ne skrbimo, kakšno življenje
nam je namenil Gospod,
bodimo mu hvaležni za ta košček,
ki smo ga prehodili.

Marta

TEDNI DUHOVNOSTI: zgolj počitnice ali šola za življenje!?

Kar nekaj let zapored sem se udeleževala tednov duhovnosti za mlade. Sedaj, ko se počasi zaključuje moje mladostno obdobje, pa se vprašujem, kaj vse so mi ti tedni dali za življenje. Ali bi bila brez njih drugačna, kot sem sicer?

Nekaj, kar sem na tednih duhovnosti vedno z veseljem sprejemala, je bilo življenje v skupnosti z drugimi mladimi. Ker ne izhajam iz številne družine, sem se še posebej veselila skupne molitve, pripravljanja hrane, pomivanje posode ... Spoznala sem, da mi lahko čisto vsakdanja opravila postanejo prijetna, če jih opravljam skupaj z drugimi in v pravem razpoloženju.

S pogovori v skupini sem se učila poslušati druge, se vživeti vanje, pa tudi povedati o sebi in oblikovati lastno mnenje.

Marsikatera življenjska zgodba, zaupana v skupini, se mi je za vedno vtisnila v spomin. Vem, da je bila povedana samo tam, v tistem trenutku. Nikoli je ne bodo predstavili v kakšni spektakularni oddaji na televiziji ali radiu, pa tudi na internetu je ne bomo našli.

Čeprav so tedni duhovnosti v prvi vrsti pomembni za oblikovanje verske identitete mladega človeka, pa to še ni vse. Človek, ki zna štiriindvajset ur na dan preživeti skupaj s sto drugimi ljudmi, biti z njimi prijazen, jih poslušati, jim pomagati in skupaj z njimi kaj domiselnega ustvariti, je dobrodošel kjerkoli v družabnem življenju. Vsaka družina, podjetje, urad, zdravstveni dom ... bi morali prevzeti nekaj duha tednov duhovnosti. Tedni duhovnosti so vse bolj obiskani in prepričana sem, da bomo mladi znali svoje pozitivne izkušnje iz domov duhovnosti prenesti v svoje družine in poklicne ustanove. Celotna slovenska družba (od globoko vernih pa do popolnih ateistov) bi morala biti hvaležna vsem duhovnikom in animatorjem, ki pripravljajo tedne duhovnosti, saj ustvarjajo novo kulturo medčloveških odnosov, od katere bo odvisno naše počutje v 21. stoletju.

D.D.

uskovniški tedeni '98

Zanimiva dopoldanska predavanja, aktivno preživet prosti čas z žogo ali svinčnikom v roki, doživete maše, tihe puščave, zabavni veseli večeri, družabno delo po skupinah ...

Vse to je le odlomek iz filma, ki si ga v svoji glavi prevrtim vsak dan. Uskovnica živi v meni, sleherna stvar me spomni nanjo. Ko mi sonce zaslepi pogled, se spomnim, kako smo si drug drugemu risali sončke na roko in rekli, da moramo biti veseli, kajti sonček pomeni veselje; ko si zjutraj pripravljam zajtrk, se nasmehnem ob misli, kako bi mi zdaj ugajala izvrstna bela kava, ki je najbrž tako okusna le na Uskovnici. Da, veliko je stvari, ki me nenadoma zazibljejo v sanje, v sanje o naših čudovitih dnevih, ki sem jih preživela z novimi prijatelji na Uskovniškem tednu.

Kmalu po zajtrku se otovorjeni s hrano in pijačo odpravimo na pot, do Konjščice v tišini. Le kamenčki se nam kotalijo pod nogami in iz prsi se kdaj izvije naporen vzdih. Tiha molitev se sklene ob razpelo na Konjščici. Kraj me popolnoma prevzame. Planinske kočice, krave, žuborenje bistrega potoka, znamenje ob poti, v ozadju skalnati vrhovi ... Na Jezercih najdemo lep kotiček za sv. mašo. Sredi narave poslušamo Jezusovo sporočilo. Po maši in hladnem kosilu nadaljujemo pot. Nekateri se še pogovarjamo, nasmejino, drugi le zadihano lovijo sapo. A pomembno je, da na vrh pridemo vsi. ▶

**A srečen ni,
kdor srečo uživa sam!**

Vrhunec vsakega dneva. Traja tudi uro in pol, a nikomur ni dolgčas. Kako naj nam ne bo lepo, ko je vsaka sv. maša nekaj edinstvenega, izvirnega. Melodične mladinske pesmi, presunljiv pozdrav miru, svečana evharistija. Vse to me napolni z notranjim mirom. Med sprejemanjem Jezusa smo tiho, namesto petja se sliši le glasba ... in naše šumenje z robčki. Še tako izkušen pisatelj ne bi znal opisati, kako iz srca smo doživljali sv. mašo. Prepevali bi celo noč, tako smo razpoloženi. ▶

Pomivanje posode

Iz kuhinje je slišati razposajen smeh in glasno prepevanje. Oh, ko bi nas videli naši starši. Gotovo bi bili veselo presenečeni, kako njihov otrok s pesmijo na ustih in smehom na obrazu pomiva goro krožnikov in druge posode.

Spokorno bogoslužje

Zberemo se v kapeli ob prižganih svečkah in glasbi. Vsi dobimo rutico, ki si jo zavežemo okoli oči in si izprašujemo vest. Zatopimo se vsak v svoje misli. Potem je sv. spoved. Na vratih so imena petih spovednikov. Spoved na Uskovnici je nekaj lepega. Tu je narava, tu so pašniki, drevesa, stezice ... Tu je prijatelj, ki ti rade volje prisluhne, se odkrito in razumevajoče pogovori s teboj in mu ni žal ure, ki jo je namenil pogovoru.

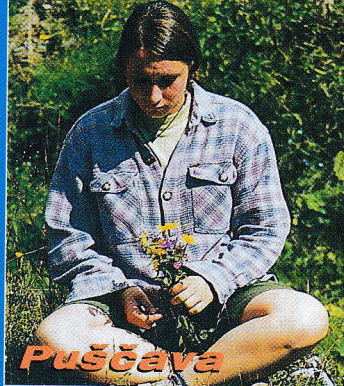
Trije tedni, prek 200 udeležencev, nova spoznanja, nova prijateljstva, novi načrti, veliko poguma za nadaljnje življenje, tudi veliko solz ob slovesu ... vse to in še veliko več so t.i. Uskovniški tedni.

Toliko iger, skečev in drugih vragolij se nam posveti v glavi, da je čas kar prekratek. Pogosto nam od samega smeha pridejo solze v oči. Najbolj me veseli, da ni med nami nikakršne užaljenosti. Pa čeprav je kak prostovoljec v igri ves premočen in umazan, če pade na limanice in se osmeši: nihče ne kuha jeze na drugega.

V koči in njeni okolici zavladala spokojen mir. S papirjem, svinčnikom in puščavsko kapljico se umaknem v samoto. Ležem v mehko travo, zazrem se v nebo in razmišljam ... Ozrem se okoli sebe ... lep je pogled na prijatelje, ki posamič sedijo v travi, na kamnih ali pod drevesi.

Vsak je zatopljen v svoje misli, vsakemu nudi napisani evangelij dovolj snovi za razmišljanje.

Da, vsak je prispeval košček, da smo lahko zlepi skupaj mozaik dobre volje, prijateljstva in strpnosti. Slovo ni bilo lahko. Koliko solz je preteklo, kolikokrat smo se obrnili, preden smo se premagali in zakoračili skozi gozd. Ne bom pozabila besed prijateljice Nine: "Ne bi šla v dolino. Spodaj šele vidiš, kako so ljudje čudni." Zasmejali smo se, a zavedali smo se, da to ni bila šala, ampak resnica. V tem tednu se je v naša srca naselilo toliko lepega, da se nismo čudili njenim besedam. Strah nas je bilo odhoda, kajti vedeli smo, kako težko bomo ohranili ta mir. Toda potrebno je oditi in se soočiti z vsakdanjostjo. Nujno je ostati močan in vztrajen. Če bomo takšni, potem tudi ljudje ne bodo več čudni. Saj jih bomo mi naredili drugačne, naša moč in vztrajnost jih bosta spremenili.

Karmen Jenič

Ko vstopim v šotor, me prevzame nekaj slovesnega. V šotoru je tema, le spredaj je prižgana luč. Po prostoru se razlega nežna glasba. Na kulturnem večeru je vsak po svoje najboljši ... Najboljše je prihranjeno za konec. Natalija zaključi večer s fantastičnim spisom o materi in otroku, ki ga nosi pod srcem.

Lepo in odgovorno poslanstvo animatorja

Letos sem bila drugič na Uskovniškem tednu; kot dejaven član. Biti animator se mi je zdelo zelo lepo, a tudi odgovorno poslanstvo. Kar strah me je bilo sprejeti to vlogo. Toda ker sem vedela, da me potrebujejo, sem se odločila, da služim Gospodu na ta način. Veselje do tega dela mi je dal; nisem šla zaradi sebe, tako sem vse svoje bivanje in delo na Uskovnici izročila v Božje roke. Če mu bo prav, bo potekalo, kot bo všeč tudi meni; če pa ne, pa že ve, zakaj tako hoče ali bo dopustil. Na Uskovnico sem prišla odločena, da v ta teden vložim vse svoje znanje, moči, dobro voljo; Bog pa naj s tem, z mano, razpolaga po svoji volji.

Srečevanje s prijatelji, z znanci, spoznavanje z neznanci ... kako je to osrečujoče, če daš zraven še malo sebe! Kolikšne sreče pa si deležen, če se ves daš na razpolago Njemu zanje, s katerimi boš preživel ta kratek čas! Težko je povedati; treba je doživeti! Res, več ko daješ, da bi druge osrečil, več prejemaš! Tu ne samo na čustvenem področju - vse delo postane lažje in prijetnejše. Pa kar vleklo te je, da bi bil še boljši, še prijetnejši, do vseh! Živo sem čutila Božjo navzočnost! Saj: **Bog = ljubezen.**

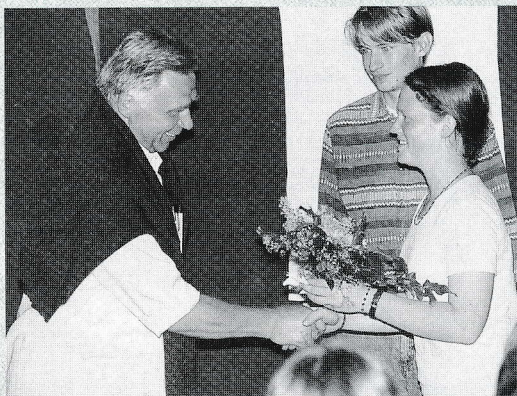
Lep teden je minil, prijatelji smo se razšli, toda razšli smo se obogateni in okrepljeni, da izpolnimo svoje poslanstvo tam, kjer nam je Bog vsaj začasno določil mesto. Da, tukaj in sedaj smo povabljeni in dolžni v veselju, po svojih zmožnostih (koliko talentov imamo!) delati za rast Božjega kraljestva, v katerem bomo vsi srečni. Bodimo močni in zaupajmo v Boga - in uskovniško srečo bomo ustvarili ali celo povečali v dolini in jo uživali vse leto in še dlje. Uspelo nam bo, saj je Bog z nami! *Majda*

Oda Uskovnici

*Zjutraj zgodaj vstanemo, pošto v roke vzamemo,
v nov dan se napotimo, s kitaro ga popestrimo.*

*Srca si odprimo, z zakladi napolnimo,
za večer pa dobra volja, za nas je zmer' najbolja.*

ref. *Uskovnica je kraj, kjer se poje, kjer se vriska,
tu nikogar nič ne muči in prav nič ne stiska.*
Alenka in Sonja

*Gospod,
hvala ti
za vse xy-e!*

Udeleženci 3. uskovniškega tedna se še gotovo spominjate te Dragove zahvale pri maši. Tudi midva sva se na ta teden odpravila z velikim žarom in veseljem, da bi se še bolj poglobila in utrdila v veri. V nedeljo, nam je bilo še vse tuje in mislili smo si, da bo en dolgčas, a že naslednji dan smo se dodobra spoznali in spoprijateljili. Zavzeto smo delali po skupinah, kjer smo se spoznavali, pogovarjali, razmišljali in se nasmejali. Sredi tedna smo se odpravili na Viševnik in uživali v brezmejnem razgledu (dan poprej je dež dodobra očistil ozračje) na neokrnjeno naravo okoli nas. Uskovniški teden je minil, ko pa smo v soboto odhajali, smo s sabo v dolino odnesli močno medsebojno povezanost in prijateljstvo.

Gašper Pavlin in Danijel Logar.

KAJ NITI OB NEDELAJH NE BO MIRU?

ali KAKO LAHKO OTROCI PREKAŠAJO SVOJE STARŠE

Navdih za gornji naslov sem dobil v letošnji 29. številki Družine, kjer pod naslovom Pri maši več mladih kot staršev Branko Cestnik razgrinja ugotovitve ankete med mladimi kristjani. To dejstvo pravzaprav ni nič novega.

Tudi sam jih poznam kar nekaj, ki so "osamljeni jezdec" v krogu družine. Pred očmi imam kar nekaj takih scenarijev.

1. Ko bi bilo več tako tečnih otrok v nedeljskem jutru!

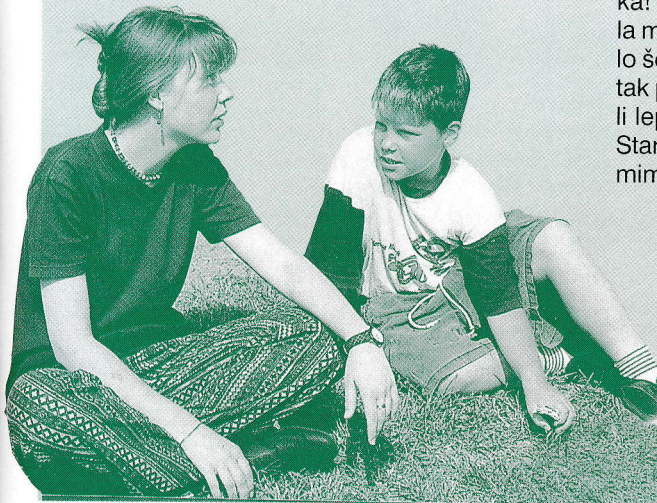
Bilo je nedeljsko popoldne. Oblačno, turobno. Pravzaprav je bil ves dan tak. Odločil sem se za kakšen kratek obisk. Brez določenega cilja sem s kolesom taval sem in tja po ulicah. "Aha, kaj pa če bi se ustavil pri tej družini!" sem si rekel, parkiral in pozvonil. Dolgo časa ni bilo nikogar k vratom. Čez čas le zaškrtla ključ in nekdo boječe pogleda z enim očesom skozi priprta vrata. "Joj, kaj pa ti tu?" se je začudeno oglasil dekliški glas. "Kaj? Prišel sem na obisk. Kar tako! Zjutraj sem te videl pri maši in sem si rekel, da utegneta biti doma!" sem se ob začudenem sprejemu le porbral. "Malo počakaj, takoj pridem!" Potem sem zaslišal polgasno: "Mami, oči, župnik je!" "Ja, nič! Naj pride, Bog pomagaj!" mi je dal oče dovolilnico za vstop. "Saj ne boste zamerili, smo kar še takole v pižami!" se je opravičeval oče in nadaljeval: "Veste, da je tak, da ni za nikamor. Kam pa

naj človek gre? Zato radi malo poležimo. Če pa gledaš televizijo, pa jo lahko še bolj sproščeno kar v pižami. Če bi vi zjutraj naši povedal, da boste prišel, vas bi drugače sprejeli!" "Oh, ne sekirajte se zaradi tega!" "Veste, midva z ženo ne hodiva prav pogosto tja k vam ... Saj veste kako je ... Človek pride utrujen, ob sobotah malo dlje gledaš televizijo, včasih še kaj ponarediš ... Ne vem, kje se je vzela našata mala. Ona pa ni nedelje, da ne bi šla. Jaz ne vem, kaj vidi v tem takega. Včasih me prav razjezi. Ko človek najlepše spi, začne ona štorkljat po stanovanju." Potem se je obrnil k hčerki in nadaljeval: "Kar posluš', naj gospod župnik sliši, kakšna si. Zadnjič je malo manjkalo, da je nisem namlatil. Posluš'te, ob pol 8 h začne ropotat. Prav izzivala je! To ni normalno."

Vpričo mene se je opogumila tudi ona in začela: "Kot da vidva ne bi mogla kdajiti. Kolikokrat si že obljubljal, da nas boš peljal, pa se to zgodi enkrat na leto. Daaaj, daaaj. Sicer je pa to moja stvar!" "Ste videli! Takole mi odgovarja. Veste, da se mora človek razjeziti! Je zato kaj boljša, če hodi k maši? Popolnoma nič! Samo zato hodi, da se izmuzne izpod moje kontrole!" "Ah, pustimo to. To so naši problemi. Čemu bi s tem morili še župnika! Dajmo se pogovarjati kaj drugega!" je prekinita mama že kar napeto ozračje. Dekle pa je moralo še enkrat sikniti skozi zobe: "Če vama ne ugaja tak pogovor, meni ugaja! Zakaj bi se pa zdaj delali lepe!" Kljub temu pogovora nismo nadaljevali. Staršem je kljub vsemu šlo malo preveč v nos. Dvomim, da do srca!

2. Nedeljsko delo pripomore k tečnosti v družini

Drug tak primer. Fant stoji pred cerkvijo in čaka na sv. mašo. Dobro sem ga poznal. Hodil je k mladinskemu verouku. "Danes si nekam zgoden. Manjka še cele pol ure!" "Boljše prezgodaj kot prepozno," se je odrezal. "Imaš prav. Si s kakšnim prevoznim sredstvom?" "S

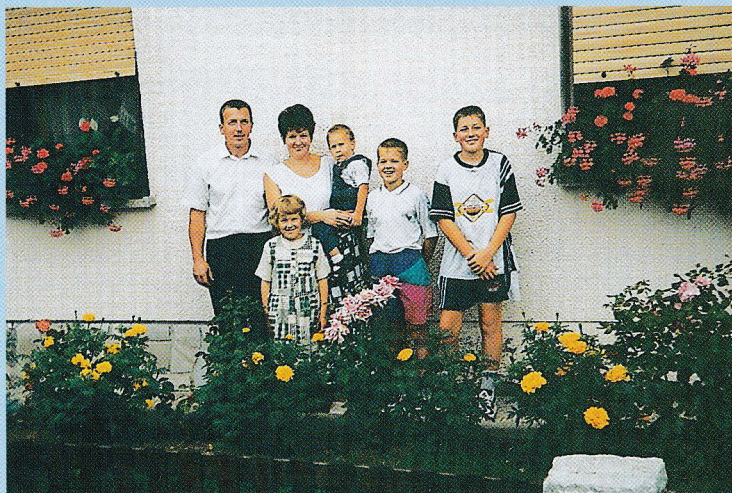

kolesom sem!" "Sem mislil, da te je pripeljal oče." "Ravno ta pravi. Do gostilne še, naprej pa ne!" "Ne hodita tudi starša?" "Mama še včasih. Oče pa ... kje! Pravi, da nima časa. On je danes že lep čas v delavnici. Pravi, da je čas denar in ga je zato treba pametno izkoristiti!" "Kaj pa rečeta tebi?" Mami včasih reče, da naj še za njo kaj pomolim, ker ona nima časa, oče pa pravi, da bi bilo bolj koristno, če bi mu pomagal v delavnici! Pravi, da Bog ne da nikakršnega denarja. Zato ga mora kar sam zaslužiti!" "In kaj imata od življenja?" "Kaj jaz vem. Jaz ju ne razumem. Izgovarjata se, da vse delata samo zaradi nas otrok, da nam bo bolje. Jaz pa dvomim, ali bo tako rešilna prav tale urica, ki je namenjena maši." "Ja, bolj bogati boste!" sem mu malo ponagajal. "O, to pa res. Se že čuti. Samo ne z denarjem, ampak s tečnostjo. Veš kako sta živčna. Potem pa nam plozata, da je vse to zaradi nas otrok. Pojdi no. To je samo izgovor." "Izgovor za kaj?" "Zato, da ostaneta doma, da lahko oče dela v delavnici, mami pa pospravlja, ker smo taki grozni otroci ... Ali pa bežita drug pred drugim in kaj jaz vem pred kom še! Me ne zanima. Jaz, če bom količkar pri zdravi pameti, ju ne mislim posnemati. A ni to v redu, prideš k maši, se malo umiriš, pomoliš, srečaš s prijatelji ... Nedelja je čisto drugačna. Samo našim tega ne boš dopovedal!" je končal.

Tudi ne mislim dopovedovati ne njim ne drugim. Mislim si pa svoje. Pa vi?

Ciril Slapšak

ZAVZETI V ŽUPNIJSKEM OBČESTVU

Družina Trdan

prebiva v župniji Dolenja vas pri Ribnici. Tudi njihovi starši in bližnji predniki izvirajo iz ribniške doline. Po domače pravijo njihovim krajem tudi Lončarija. V preteklosti se je namreč vsaka druga hiša ukvarjala in preživljala s lončarstvom, nekateri pa so izdelovali suho robo.

● V vaši družini je kar živahno, kajne?!

Družino sestavljamo ati France in mami Martina, sinovi Rok, Tadej in Klemen ter hčerka Urška, stara toliko kot Slovenija. Rojena je namreč 25. junija 1991, jeseni bo okusila prvo šolsko učenost. Rok je končal šesti razred, Tadej tretji, Klemen pa pri dobrih dveh letih pobira in na svoj način izgovarja prve besede. Živimo v hiši skupaj z mojimi starši, ki pomagajo pri varstvu in vzgoji otrok.

● Življenjskega sopotnika menda nista našla nekje na drugem koncu sveta?

Potem ko sva z Martino preživela prvo zaljubljenost in razmišljala o življenjskem sopotniku morda kje daleč od doma, sva se našla sredi vasi, saj sva tako rekoč soseda. Duhovno sva rasla najprej v okviru domače mladinske veroučne skupine, nato v skupini zakoncev, nekaj časa na poti neokatehumenata in sedaj ponovno v skupini zakoncev.

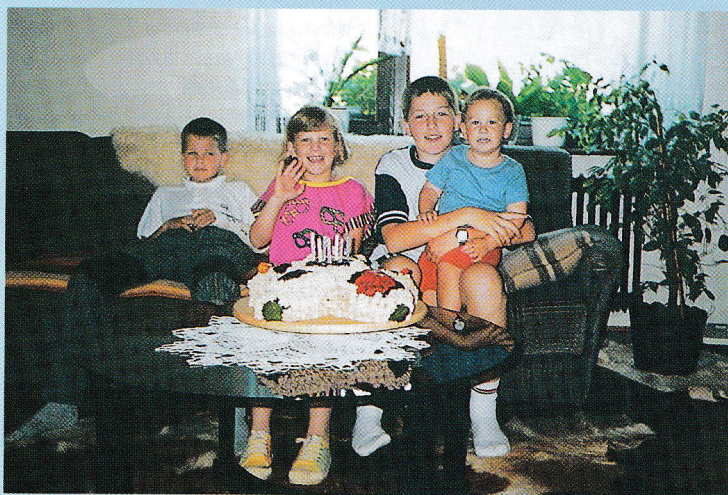
Ko sva ustvarjala družino, sva si želela več otrok in Bog naju je bla-

goslovil. Družine, s katerimi se družimo, delijo z nami veselje do življenja. Kadar se zberemo vsi skupaj, nas je veliko: dvanajst odraslih in petindvajset otrok. Ob takem druženju se otroci varujejo med sabo in uživajo v raznih igrah, odrasli pa se v pogovorih dotaknemo veliko stvari: duhovnih in posvetnih. Obojim hitro zmanjka časa. Prijatelj, katerih hčerka je že končala želimeljsko gimnazijo, so nas že pred nekaj leti navdušili za vsakoletno srečanje družin v Želimljem. Vsakič se ga že vnaprej veselimo, in ko pride, takrat uživamo ob duhovnem bogatenju in družabni prostotvi.

družin z gospodom Oberstarjem na Dugem otoku, je za vse nas še vedno lep spomin in izkušnja, da je človek brez Boga tudi na dopustu prazen. Kot družina se trudimo sodelovati v našem župnijskem občestvu. Sam sem organist, Martina in Rok bereta Božjo besedo, Tadej je ministrant, Urška sodeluje v otroškem pevskem zboru, za najmlajšega pa je zazdaj dovolj, da je priden pri maši.

● **Zdi se, da ste idealna družina, pa vendar ...**

Kljub temu da z Martino izirava iz tradicionalno vernih

● **Zelo radi se družite in povezujete z drugimi družinami, s čim vse pa se še ukvarja vaša družina?**

V času počitnic je naš prosti čas zapolnjen z delom doma, dopustom na morju in občasnimi obiski prijateljev. Otroci se več kot navadno v času šole posvetijo najmlajšemu, še vedno pa je čas za branje in igro. Dopust, ki smo ga pred leti preživeli kot skupnost

družin, se zavedava, da bi bilo brez otrok in Božjega blagoslova življenje veliko bolj siromašno. Razen očetove bolezni nas veliko hudega v zadnjem času ni prizadelo. Kot družina si želimo predvsem, da bi nas Bog obdaroval z zdravjem. Prav gotovo bi si morali tudi pri nas vzeti več časa za pogovor v družini o problemih, ki nas tarejo vsak dan. Potem bi bil vsak večer slajši spanec in bolj bistro jutro.

France Trdan

MIRIAM

MORSKA ZVEZDA

*Ti, ki v življenju izkušaš,
da ne hodiš po kopnem,
temveč ploveš v vetru
in nevihtah,
ne skrivaj oči pred bleskom
te zvezde, če ne želiš,
da te zlomijo viharji.*

*Ko se razdivja burja skušnjav,
ko padeš med čeri zla,
poglej zvezdo,
pokliči Marijo!*

*Ko te premetavajo valovi
napuha, čistiželjnosti
in povzdigovanja,
poglej zvezdo, pokliči Marijo!*

*Če te tarejo napake,
če te peče slaba vest,
če se prestrašen
pred sodbo
utapljaš v morje žalosti
ali v brezno obupa,
pomisli na Marijo!*

*V nevarnostih,
tesnobah in dvomih
pomisli na Marijo,
pokliči Marijo!*

*Ne izgubi z ustnic
njenega imena,
naj se ti ne oddalji od srca!*

Molitev sv. Bernarda

SKADER - ALBANIJA

mag. Rudi Borštnik spet med svojimi novinci

Po dobrih štirih mesecih okrevanja v bolnišnici in v rehabilitacijskem centru Soča v Ljubljani se je vrnil med svoje sobrate in novince ravnatelj in magister g. Rudi Borštnik. Na letališču v Tirani so ga pričakali novoimenovani barski nadškof g. Zef Gashi s petimi novinci iz Skadra in tremi sobrat iz Tirane. Snidenje je bilo pristrčno in osrečujoče. Za stokilometrsko pot do Skadra smo potrebovali dve uri in pol. Vročina in slabe ceste so bile za rekonvalescenta precej naporne, vendar nič v primerjavi z vožnjo v nasprotni smeri konec februarja.

Posebno prijetno smo se počutili, ko smo v Skadru zavili na ulico Don Bosko in na dvorišče salezijanskega zavoda. Čutiti je bilo, da so se s prihodom g. Rudija zacelile posledice ne ljubih februarjskih dogodkov. Tako ima skupnost spet svojega ravnatelja, ali po don Boskovo *očeta in učitelja*. K večerji je prihitel še župnik in generalni vikar v Skadru, navzoč pa je bil tudi naš sobrat Nosh Gjollaj iz Prištine. Gospod Gashi je izrazil veselje vse skupnosti zaradi dobrega okrevanja in srečne vrnitve gospoda magistra. On pa se je zahvalil za dobrodošlico in sobratu Gashiju v imenu nas vseh čestital za škofovsko imenovanje.

Naslednji dan so prihajali pozdravit g. Borštnika tudi drugi duhovniki, sestre in znanci. Sicer pa si je takoj vzel čas za pogovor s sobrat in novinci.

Gospod Rudi Borštnik se iskreno zahvaljuje za molitve,

obiske v bolnišnici in vsako drugo obliko pomoči in pozornosti. Hkrati vse lepo pozdravlja in zagotavlja molitveni spomin.

Tone Lipar

Ali je Albanija lepa?

Tako me je vprašal eden od otrok župnije, ki jo je doslej vodil sobrat Zef Gashi, novoimenovani škof. Kako ne bi mogel reči, da je lepa, saj je njihova domovina. Lepo obdelana polja ob izlivu rek v Jadransko morje, mogočne planine, ki jih nekateri imenujejo Albanske Alpe, zanimivi griči in utrdbe na njih, preproste vasice, zgarane roke mož in žena, živahni otroci, prijazni pogledi, družabni pogovori spričujejo to. Otroci se peljejo na vozu s starši na polje, pri drugi hiši igrajo nogomet, tretji prodajajo ob poti svoje poljske pridelke, četrti se

zbirajo ob reki in se kopajo, peti postopajo in klepetajo; drugi z veseljem pridejo k večerni maši, sodelujejo pri pevskem zborčku ali v nedeljskem oratoriju. Prav zaradi otrok je ta dežela mlada in prihodnost njihova.

Pri nedeljski deseti maši v skadrski stolnici se je zbralo okrog 2000 ljudi, med njimi enakovredno zastopano moški, ženske, otroci in mladina. V župniji s 5000 katoličani jih je v skladiščnem prostoru, ki ga začasno uporabljajo za župnijsko cerkev, sodelovalo pri nedeljski dopoldanski maši okrog 1000. V Skadru in okolici deluje nad 20 različnih vrst redovnikov in redovnic. Več redovnih skupnosti ima že nove poklice. Na tisoče ljudi, tudi pravoslavnih in muslimanov, se zbira v romarskem svetišču sv. Antona na pogorju med Tirano in Skadrom. Več kot sedemdeset je slušateljev na štiri letnem izobraževanju v Katehetskem inštitutu. Veliko je pastoralnega dela na župnijah s posebnim poudarkom na katehizaciji otrok. V pretežno katoliški severni Albaniji je bilo obnovljenih več župnijskih in drugih cerkva. Največkrat dobijo dobrotnike med sonarodnjaki po svetu. Vendar v tem predelu rastejo tudi mošeje kot gobe po dežju.

Na življenje je treba gledati s sončne strani, pravijo. Tako doživlja obnovljeno versko svobodo, demokracijo in prihodnost albansko ljudstvo. Ko bi se le zavedali svojih pradavnih korenin, ki so bile globoko krščanske. Preizkušano albansko ljudstvo je ohranilo po hribih in dolinah na obronkih Jadrana čut za življenje, pravičnost in tudi vero. Preizkušnja jih utrdila za upanje, ki ne osramoti. *Tone Lipar*

PAPUA - NOVA GVINEJA

Tri tisoč žrtev morskega potresa

Gotovo ste tudi v Sloveniji pretekli teden dobili vest o globokem morskem potresu, ki je povzročil ogromen deset metrov visok val, ki je odnesel s sabo v morje šest velikih vasi s prebivalci vred. Povzročil ga je globokomorski potres nedaleč od naše severne obale blizu naše misijonske šole v Vanimo, ki je začasno postala bolnišnica za ponesrečence. Nesreča je zahtevala od polovice prebivalcev smrt in med temi je 70% otrok. Časopisi so se razpisali tudi o našem gojencu iz šole v Vanimo, ki se je rešil brez poškodb, s tem, da se je zagnal v prihajajoči val in pod valom srečno pristal na drugi strani. Njegova slika je krožila po papuanski televiziji skupaj z njegovim učiteljem sobratom pomočnikom.

Val je s seboj odnesel vse, kar je bilo na poti, vse od mogočnih kokosovih palm pa do vseh stanovanj in obdelanih vrtov, skupaj s tri tisoč prebivalci. Zadevo vam in vsem sobratom priporočam v molitev.

Vaš v J. in M. Jožko Kramar

EGIPT - Kairo

Kljub oviram se prilagajamo težkim razmeram

Egipt, moja druga in draga domovina, je v starodavni zgodovini poznala 10 kazni, tem pa se je nedavno pridružila še enajsta: verska in politična nestrpnost mohamedanskih bratov. Hočejo priti na oblast in vladati po Koranski zakonodaji, in to z orožjem in napadi na policijo in turiste: uničiti oblast in gospodarstvo. Skrajneži vedo, da če ne bo turistov, bo uničeno tudi ekonomsko stanje, saj Egipt živi v glavnem od turizma (v turizmu

je zaposlenih čez pet milijonov ljudi). To smo globoko doživeli v Egiptu lani, ko so 17. 11. skrajneži postrelili čez 60 turistov v Luxorju. Posledice so vidne še sedaj. Ta pokol je mnogim domačinom odprl oči: turist, tujec ni tisti, ki odnaša kapital, ki izkorišča deželo, marveč nasprotno: jo vzdržuje. Tedaj smo tudi salezijanci samo nemočno strmeli, pa vendar nemoteno nadaljevali svoje delo z mladostniki v šoli, z raznimi obrtnimi tečaji, v oratoriju in v mladinski pastoralni.

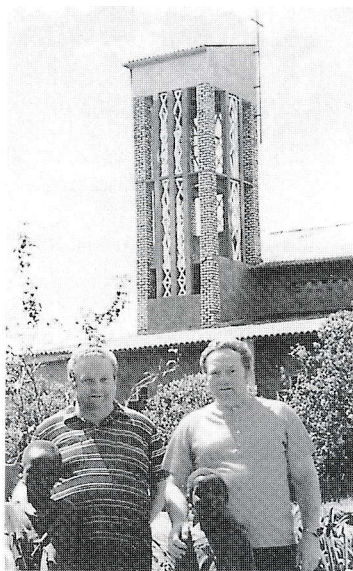
Don Boskov duh najde vedno poti čez ovire in se dobro prilagaja težkim razmeram, v katerih delujemo. *Vaš vdani Franc Zajtl*

BURUNDI

Misjon napaden in pobitih veliko ljudi

Pred nekaj dnevi smo izvedeli za pretresljivo novico iz Burundija, iz misijona, kjer delujejo štirje slovenski salezijanci: Danilo Lisjak, Gusti Horvat, Jože Mlinarič in dobre pol leta Vilko Poljanšek. Misijon, kjer so delovali naši sobratje, je bil spet napaden, uničen in pobitih je bilo mnogo ljudi. Sobratje so bili tik pred napadom obveščeni, naj se umaknejo v varnejše kraje, od koder so nam tudi posredovali to novico in da so vsi živi in zdravi ter na varnem.

Molimo za preizkušana afriška ljudstva in za naše misijonarje, naj jih Gospod varuje pri njihovem poslanstvu oznanjevanja.

Misijonarja Mlinarič in Horvat

NOVOMASNI SLAVJI

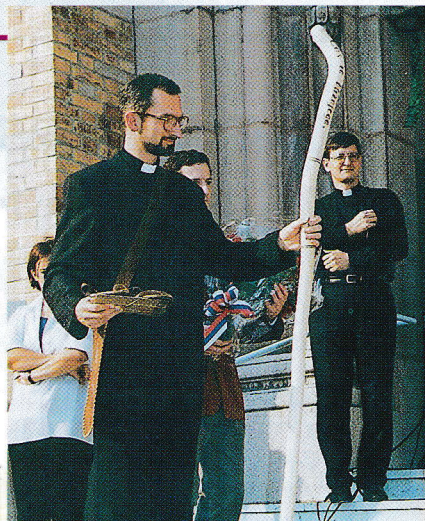
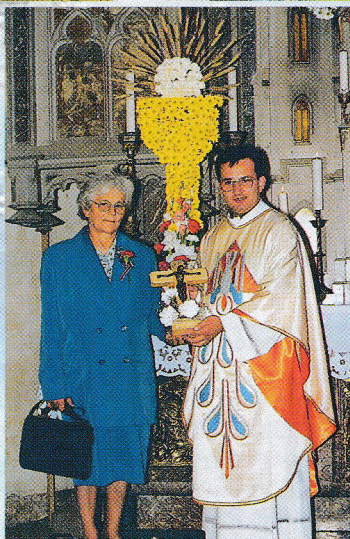

MARJAN LAMOVŠEK

**HODI V MOJI
PRIČUJOČNOSTI!**

O tem smo razmišljali med novomašno pridigo v nedeljo 5. julija v Šentrupertu. Hoditi, živeti in delati v Božji pričujočnosti je tisto duhovno okolje, v katerem dozoreva vsak kristjan za srečanje z Gospodom iz obličja v obličje. Bog nas pošilja, da izpolnimo nam zaupano poslanstvo.

Šentrupertska fara je imela znova milost, da je lahko praznovala novomašno slavlje. Na sam praznik nove maše je bila prostorna cerkev za vse navzoče premajhna. Mešani, mladinski in otroški zbor so obogatili praznično bogoslužje. Po simbolični pogostitvi pred cerkvijo so se povabljeni gostje odpravili v Kostanjevico na novomašnikov dom, na večer pa zapeli litanije v podružni cerkvi na Vihru.

TONE DOLGAN

**ČAS ZA BOGA,
ČAS ZA BLIŽNJEGA!**

To geslo si je za svoje vodilo izbral novomašnik Tone Dolgan iz rakovniške župnije. Priprave na lep novomašni dogodek so potekale vse leto. V rakovniški cerkvi Marije Pomočnice so po četrto stoletja viseli spleteni zeleni venci, postavljeni so bili mlaji in napisi ... V soboto na večer so novomašnika Toneta prisrčno sprejeli v župniji in mu kot apostolu izročili torbo, sandale in pastirsko palico. V nedeljo 12. julija so že uro pred novo mašo pritrkovalci naznanjali, da gre za izreden praznik. Novomašni pridigar je bil Janez Vodičar, združene pevske

zboreske rakovniške župnije pa je vodila Polona Fister, ki je pripravila tudi orkestralno spremljavo, čudovito zborovsko petje pa so dopolnjevale ljudske pesmi. Skupno praznovanje se je tudi po maši nadaljevalo za vse. Farani so se izkazali kot dobri organizatorji in gostitelji. Ob večeru so bile pri lurski kapeli pete litanije Matere Božje s prošnjo, da na naslednjo novo mašo v rakovniški župniji ne bi spet čakali 25 let.

NOVOMAŠNIKA O DUHOVNIŠTVU INTERVJU

- *Tone in Marjan, poklicana sta za duhovnika!*

Tone: V teh in prihodnjih dneh bo pozornost mnogih ljudi obrnjena name in na druge slovenske novomašnike. Včasih kar preveč pozornosti in občudovanja! Zdi se mi, da pozabljamo na dejstvo, da smo prav vsi poklicani. Jezus nas vse pošilja, da smo njegove priče na tem svetu: v družini, v šoli, v službi, pri razvedrilu, med prijatelji, pred sozакoncem, odrasli otrokom, otroci staršem ... In kot pravi Jezus, ne bo zveličan tisti, ki bo ve-

liko klical: "Gospod, Gospod!" ampak tisti, ki bo izpolnjeval voljo nebeskega Očeta.

Marjan: Duhovništvo je dragocen dar Boga človeštvu. Prek duhovnikov in zakramentov človek še na poseben način doživlja Božjo bližino, in tako se v njem uresničuje odrešenje. Duhovništvo je **skupnost** in je **služenje**. Prava skupnost ne more ostati zaprta sama vase. Odprtost navzven je pogoj njenega življenjskega obnavljanja. Duhovništvo pa je lahko skupnost in je lahko služenje, ker je **svetost**. Duhovništvo je postavil Kristus, ki je poosebljena svetost. Delo njegovih rok torej ne more biti drugo kot svetost. Kolikor si prizadevamo, da v sebi uresničimo ideal svetosti, toliko bolj se bližamo Izviru samega. Kjer so sveti duhovniki, tam je

tudi okrog njih svetost. Don Bosko, Vianney ... Tudi danes so, tudi pri nas, srečal sem jih ...

- *Tone, kakšne lastnosti mora imeti duhovnik danes?*

Duhovnik mora biti človek skupnosti, mora biti blizu ljudem, jih razumeti v njihovi globini in njihovem grehu. Župnija je skupnost skupnosti, duhovnik pa naj bi pomagal ustvarjati skupnosti. Tako kot vsi je tudi duhovnik samo človek. Največkrat ljudje pričakujejo, da bo popoln, skorajda svetnik. Vendar kot vsak ima tudi on svoje slabosti in je potreben pomoči ter topline odnosov vernikov.

- *Marjan, kot salezijanec si poslan predvsem k mladim.*

Mladi so prihodnost družbe. Vprašanje pa je, kakšna prihodnost? Tu se začenja neizmerno polje, imenovano vzgoja. Don Boskov genij vzgoje je v tem, da je mladega človeka spremljal v šoli, delavnici, pri razvedrilu in s prižnice. Dajal mu je zelo konkretno človeško oporo, mu pomagal, da je lahko nekega dne odgovorno sprejel svoje mesto v družbi, hkrati pa mu je dal zelo jasne smernice za rast v veri. Videl sem lepa igrišča, so-dobne delavnice, ko pa je ob nedeljah le peščica sodelovala pri bogoslužju, me je nehote spreletelo: čemu vse to? In ravno v tem mi je don Bosko izziv: biti z mladimi kot duhovnik, biti z njimi v blagor njihove časne in večne sreče. Moj prispevek pa bo toliko vreden, kolikor bom sam hodil v Njegovi pričujočnosti.

- *Tone, zakaj ravno duhovnik, zakaj ne aktivni laik?*

Gre za totalno odločitev - pustiti vse in iti za Njim. Saj poznate zgod-

bo iz Svetega pisma, ki govori o trgovcu, ki je našel zaklad, zakon na njivi? Prodal je vse svoje imetje, da bi kupil tisto njivo. V sebi sem čutil, da je to ta korak, in to mi je pomenilo velik izziv. Za salezijanski red pa sem se odločil veliko kasneje. Prišel sem do sklepa, da se lahko uresničim kot salezijanec, kot tisti, ki bo delal z mladimi.

- *Marjan, izbral si si zelo bogato geslo.*

Hodi v moji pričujočnosti se glasi prvi del mojega življenjskega vodila. Zdi se mi, da je to temeljno izhodišče za vsakega kristjana, še posebej duhovnika. Živeti v prepričanju, da Bog spremlja oz. vodi naše življenje. Don Bosko je živel, kot bi gledal Nevidnega. Tako je garal, da so se čudili, kdaj je sploh našel čas za molitev. Vedno. Ker je venomer živel z zavestjo, da je v njegovem življenju navzoč Bog.

- *Tone in Marjan, še misel za konec.*

Tone: Bog je za nas skrivnost in bo to vedno. Bistven je odnos, ki ga navežeš z Bogom oziroma v katerega verjameš. Verjamem, da je Bog tisti, ki me ljubi. Ni se mi treba dokazati, da bi me Oče imel rad. On me že ima rad, takega kot sem. Zaupam življenju. Zaupam ljubezni. Če sem trden v tej veri, ne potrebujem nič drugega. S tem sem lahko zadovoljen in v tem najdem svoj mir.

Marjan: Prenekateri ožujena in od dela zgarana dlan mi je stisnila desnico in marsikatero oko se je zalesketalo. Radi me imajo. In to mi vliva poguma. Mama mi je ob slovesu od doma dejala, da me bo Marija še naprej varovala. Verjamem ji.

KADAR VAS POKLIČE LJUBEZEN

Peti avgust pred petindvajsetimi leti je bila lepa sončna nedelja. V župnijski cerkvi na Bledu so tri novinke stale pred oltarjem v pričakovanju, da bi smele izpovedati svoje prve redovne zaobljube. Starši, sorodniki, sestre in mnogi drugi so se veselili z njimi in jim želeli blagoslova na poti popolnega darovanja Bogu in mladim. S. Anita Bostner, s. Alžbeta Vrabčenk in s. Marija Žibert so mislile le na to, kako slediti Njemu, ljubezni, ki jih je klicala ... Navduševalo jih je njihovo geslo *Luč na svetilniku*. Jezusove besede o luči, ki naj tako sveti, da bodo ljudje mogli slaviti Očeta, ki je v nebesih, so bile njihov življenjski program.

Pot jih je vodila po raznih krajih domovine, na Hrvaško in tudi v Italijo. Vzgojno poslanstvo so živele na različne načine: tako med mladimi kot z delom v kuhinji, tako v skupnosti med sestrami kot z brati salezijanci, tako z delom, ki jih je navduševalo kot s tis-

tim, ki je zahtevalo trud in odpoved. Same pravijo o prehojeni poti: "Plameni naših svetilk so goreli zdaj močno, zdaj šibkeje. Toda Ljubezen, ki nas je poklicala, nas je nosila na svojih perutih in me smo se ji prepuščale. Ko danes gledamo nazaj na prehojeno pot, nam srca polni veselje in globoka hvaležnost."

Zagotovo moremo reči: vsak, kdor se je v teh petindvajsetih letih srečeval s s. Anito, s. Alžbeto in s. Marijo, je v življenje odhajal bogatejši. Tudi danes ni drugače: s. Anita razdaja svojo ljubezen otrokom v vrtcu v Murski Soboti, brez s. Alžbete kuhinja v skupnosti in internatu na Gornjem trgu v Ljubljani ne bi bila to, kar je, s. Marija predano opravlja službo predstojnice skupnosti v Radljah ob Dravi. Iz vsega srca smo hvaležni Bogu za srebrni jubilej njihovega redovnega življenja in za dobroto, ki jo širijo okrog sebe, ko v svetlobi Gospodove luči vedno bolj postajajo kruh, ki se razdaja in hrani mnoge. s. M.Š.

FRANČIŠKA ROŽMANEC

Sporočam vam, da je umrla Frančiška Rožmanec, dolgoletna naročnica Salezijanskega vestnika. Njeno življenje ni bilo lahko. Vzgojila je sedem otrok. Bilo je veliko dela, žrtev in odpovedi. Moč za vse to je črpala iz vere. Pogosto je prihajala k sveti maši tudi ob delavnikih. Vestnik je vedno z veseljem pričakovala in kljub skromni pokojnini veliko prispevala zanj: *Saj vem, da lahko porabijo* je imela navado reči, ko sem se ji zahvalila za dar. Naj ji bo Bog bogat plačnik.

Marija Lukan

MARIJA ŠTEMBERGER

K Bogu je odšla po plačilo Marija Štemberger iz Sušaka. Bila je globoko verna in plemenita žena, mati sedmih otrok. Trije med njimi so odšli že pred njo po plačilo v večnost. Njena pot ni bila lahka, lepo pa je bilo z njo živeti in delati. Na žalost je ostala njena hiša prazna, praznično pa čutimo vsi vaščani.

Hvaležni smo ji za njene lepe besede, petje in zgled, ki nam ga je dajala. Naj počiva v miru.

Marija Kalčič

K Bogu so odšli po plačilo

naročniki Salezijanskega vestnika, člani Mašne zveze in molivci za duhovne poklice

Budin Stanislava, Celje
Forjan Štefanija, Lipovci
Hren Frančiška, Nazarje
Leder Stanislav, Ljubljana
Mikelj Frančiška, Boh.
Bistrica
Mrežar Fani, Ljubljana
Pinter Malči, Kočevje
Rožmanec Frančiška, Horjul
Rupnik Francka, Godovič
Štanonik Rozalija, Vrhnika
Štemberger Marija, Jelšane
Založnik Ivanka, Ruše
Županc Angelca, Ljubljana
Žagar Micka, Mirna Peč
Žvokelj Marija, Kranj

STANISLAVA BUDIN

* 30.9.1912 † 25.7.1998

Vem, kam grem!

29. julija smo se na pokopališču v Celju poslovili od Stanislave Budin. Slovo je dajalo dih velikonočnega slavlja. Pogrebni obred je opravil p. Štefan

Balažič, predstojnik slovenskih kapucinov, somaševanje pa je v cerkvi sv. Cecilije vodil ob somaševanju desetih duhovnikov celjski opat g. Marjan Jezernik. Iz povedanega ob zadnjem slovesu je bilo čutiti, da je pokojna Slavka bila žena, ki je ljubila življenje, saj sta z možem po Božji dobroti darovala življenje osmim otrokom, ki sta jim zapustila v dediščino ljubezen, vero in čut za poštenje. Ta zlata semena, sejana v srca otrok, so se čudovito razrasla in rodijo žlahtne sadove.

Njen življenjski ideal je bil: vzgoja mladega rodu. S tem namenom si je izbrala učiteljski poklic, ki ga je začela opravljati z veliko ljubeznijo, žal pa ga ni smela opravljati dolgo zaradi njenega iskrenega verskega prepričanja. Toliko bolj se je potem posvečala svoji družini in drugim karitativnim dejavnostim. Bila je žena trdne vere in molitve. V zaupani molitvi Bogu in Materi Mariji je črpala moč za svojo vsestransko pokončno držo vse življenje.

Nekaj drobtinic o Slavkini zazrtosti v onstranstvo nam je ob mizi zaupalsin Marjan, ki se je s svojo mamo pogovarjal, ko je že slutila, da se bliža slovo. Pri polni zavesti mu je govorila: *Jaz odhajam na dolgo potovanje ... Vem, kam grem ... nič se ne bojim ... Tam vas vse pričakujem!* Z občutkom slovesa mu je še položila na srce besedo oporoke, naj vsi otroci ostanejo zvesti resnicam vere, ki jih je ona sama živela in položila v srca otrok ...

Pokojna mati se je zelo razveselila prihoda salezijancev v Celje (1937), ki so, dokler niso imeli strehe nad glavo, pri Budinovi našli svoje zatočišče. Vse do svoje smrti je s simpatijo spremljala salezijansko vzgojno poslanstvo, razširjala Salezijanski vestnik in bila tudi članica velike molitvene družine za duhovne poklice. Za vse to ji salezijanci izrekamo iskren hvala z obljubo molitvenega spomina tudi v prihodnje. Ko prosimo za blagi pokoj njene plemenite duše, prosimo Gospodarja življenja, naj slovenski zemlji obudi še takšnih in podobnih mater.

Ivan Turk

V SKLAD GIMNAZIJE ŽELIMLJE

STE OD 4. 2. DO 6. 8. 1998 DAROVALI:

Ambrožič A., Ambrožič M., Andolšek M., Andolšek, Antič K., Barbič J., Belaki M., Belak M., Berce A., Bezak O. in I. 2x, Bizjak A., Blaznik B., Božič J., Božič Z. 3x, Božič, Brodarič M., Budin F., Cankar S. 2x, Ceglar K., Čimerman I., Colner S., Čadež C. 2x, Čapot M., Čeferin M. 3x, Černe A., Černič T. in T., Dežman M., Dejak M., Dolenc L., Dolensek Vode J., Dolinar R., Drobnič A., Družine: Adamič, Beton, Nimac, Urh, Zalar; Ferjančič F., Flegar M., Florjančič, Frlc A. 3x, Gabor A., Gabrovšek F., Galin M., Gagel A., Ganc S., Gjergjek, Gjura V., Godber, Golob A., Gorše O., Grašič N., Grdadolnik I. 2x, Grčar A., Grčar T. 2x, Gregorič D., Grmšek A. 3x, Grom M. 2x, Guna M., Habjan F., Hirci R., Hrastnik J. 2x, Hren V., Hribar V., Hribar-Hostnik A., Hribčnik P., Hribšek A. 2x, Hudina A., Indihar J., Jagodič S., Jaklič F., Jakša J. 2x, Jamin, Jamnik J., Janhar, Japelj M., Jazbinšek G., Jeras M., Jeromen M. 2x, Jevnikar N., Jurca M., Kadunc Z., Kahne V. 3x, Karlovšek A., Kaplar A., Kapler T., Kapš S. 2x, Kastaneto M., Kastelec B. in M., Kastelec F., Kavčič F., Kerec M., Kern P., Klemenčič F., Knapič C., Kožar M., Koželj C., Kocjan M., Kokalj F., Kopeinig J., Koselj A., Kosi M. 2x, Kosmač J. 2x, Kostanjšek B. in A., Košak M. 2x, Koščak I., Kotnik S. 2x, Kovacič F. 2x, Kovšca T., Krajnc E., Krajnc M. 2x, Kralj A. 2x, Kralj B., Kranjc R., Kranjc A. in R., Kreslin I., Kristan K., Krivograd S., Krnc S., Kržišnik K., Kuralt T., Kurbos F. 2x, Kure Z., Lajevce J., Lavrič E., Legat A. 5x, Lesjak F., Levstek M., Likar A., Lindič H., Logar M., Majcen N., Malahovsky N., Marolt J. in T., Marolt N., Marovt S., Mencin A., Milič V., Mirt A. in J. 2x, Mrgele J. 2x, Mrzel S., Nagode J. 7x, Nattigal A., Novak A., Novak N., Novak R., Novak S., Ojnik F., Onušič M., Osredkar I., Pajk K., P.M., Palcar M., Papež M., Pavšek A., Pečec J., Pečnik A., Perčič T. in F., Perčič V., Perušek G., Petelinšek K., Peterlin J., Peternel F., Petrič F., Petrič M. 3x, Petrič, Petrovič M., Piltaver B. 3x, Pokorn J. 3x, Poljanec M., Potočnik M. 3x, Pipan M., Plahutnik P., Plevčak M., Podražaj A., Pokorn, Polončič M., Potočnik M. 4x, Povalec M., Povirk S., Prah F., Prelesnik M., Preložnik S., Prhavic J., Pučnik A., Ravnikar A., Remec F. 2x, Repar U., Repanšek V., Ribič A., Rihar L., Rožmanec F., Rupnik P., Sajko T., Sajovic I., Salezijanski zavod Rakovnik, Samida N., Sever M., Skornšek M. 3x, Slapšak V., Sodec F. 2x, Srebotnjak L., Suša M. in I., Strašek C., Svetko A., Szabo T., Šcap C., Škrabec J. 6x, Škrabec S., Škrjanc J., Škrjanc, Špes I. 2x, Špendal M., Štebih M., Šterbenec M., Šterk F., Strucelj A., Štrus J., Tacer M. 2x, Trček F., Trobentar J., Urleb T., Veršič M., Videc J., Vuksenič S. 2x, Wolhar M., Zajc A., Zalaznik V. 2x, Zalokar M. 2x, Zalokar M. in J. 2x, Zelenc M., Zelič K. 2x, Zeljko T., Zoran M., Zore R., Zupancič M. 2x, Žagar M., Žerjav M. 2x, Železnik C., Žup. urad Sv. Lenart nad Laškimi in več neimenovanih dobrotnikov, molivcev za duhovne poklice in bralcev Salezijanskega vestnika. Vsem darovalcem iskrena hvala in Bog povrni.

KAKO PRISPEVATI V SKLAD GIMNAZIJE ŽELIMLJE?

Svoje prispevke v Sklad lahko izročite osebno ali nakazujete na naslov:

Salezijanski zavod
Želimlje 46, 1291 Skofljica
Številka žiro računa: 50100-620-133
sklic na štev.: 05 1010115-1580175
Nova Ljubljanska banka d.d.
Pri nakazilih na žiro račun navedite oznako 'Gimnazija'.

VSAK DRUGI MESEC DON BOSKO PRI TEBI DOMA!

**Salezijanski vestnik
podarjamo tistim,
ki ga želijo.**

Leta 1877 ga je ustanovil
sv. Janez Bosko,
v slovenskem jeziku
izhaja od leta 1904.

Po don Boskovi zamisli
je SV dar vsem (torej zastoni),
ki s simpatijo spremljajo
salezijansko delo
med mladimi in v misijonih.
Hvaležni pa smo za vsak dar,
ki nam pomaga
pri poravnavanju stroškov.

Ponudite ga svojim sorodnikom
in prijateljem. Takoj
nam sporočite
spremembo
naslova.

**Naslov
SALEZIJANSKI VESTNIK
Rakovniška 6
p.p. 2404
1001 LJUBLJANA
tel. 061/127-3028
fax 061/127-3040**

ŽARIŠČA

TRSTENIK

**STAREJŠI
SOBRATJE
POTREBUJEJO
DOM**

Bliža se jesen. Tudi mi salezijanci doživljamo, oziroma doživljajo jesen svojega življenja. Dom na Trsteniku je namenjen starejšim in bolnim sobratom salezijancem. Že od 1952. leta so v jeseni življenja tukaj našli svoj dom mnogi sobratje. V 70. letih so ob župnišču, na mestu gospodarskega posloja uredili stavbo za bivanje.

Tu na Trsteniku nekateri salezijanci doživijo visoko starost. Imamo že 90-letnika in bisero-mašnika v osebi g. Jakoba Žalarja. On nas mlajše vedno spodbuja: *Starejši in bolni sobratje moramo skrbeti za duhovno življenje.* On in drugi so polni življenjskih izkušenj. Dolga leta je g. Jakob Turšič skrbel za duhovno pomoč bolnih v ljubljanski bolnišnicah, letos je našel svoj dom pod Storžičem. S humorjem nam lepša življenje. Lahko si samo mislimo, koliko moči in milosti izprosijo vsem nam ti trpeči in preizkušeni sobratje, da zmoremo ostati zvesti Kristusu in da se danes širi Božje kraljestvo. Veliko so storili za duhovno rast in so bili v mnogočem ohranjevalci du-

hovne, moralne in materialne kulture slovenskega naroda.

Opažamo pa, da se ne morejo gibati niti po hodnikih niti po stopnišču. Zato se je vodstvo inšpektorije odločilo za prizidek ob sedanjem domu. Tako bo bivanje našim preizkušenim sobratom omogočeno v bolj urejenih prostorih. Ti prostori bodo imeli primernejše sobe, dvigalo in lažji dostop do kapele, kjer se z molitvijo in sv. mašo krepijo in utrjujejo v zvestobi Kristusu. Danes pa je gradnja velik problem. Vem, da se vaša velikodušnost do teh sobratov ne bo nikoli izčrpala. Če želite pomagati reševati naš projekt v skrbni za bolne in preizkušene sobrate, bomo hvaležni za vsak dar. Lahko ga naslovite na spodnji naslov ali na žiro račun Salezijanskega inšpektorata.

Marija Pomočnica naj vam bo po svojem Sinu Jezusu nenehna priprošnjica v življenju. Bog naj vam tisočkratno povrne!

Salezijanski inšpektorat,
Rakovniška 6, 1000 Ljubljana
pri Krekovi banki
51800-620-336
sklic na št.

05 1200119-15059
s pripisom: prizidek Dom
Salezijancev na Trsteniku.

ali: Dom salezijancev Trstenik
(Srečko Golob)
Za prizidek Trstenik
Trstenik 23, 4204 Golnik

BRUNARICA NA OBRONKIH STORŽIČA

*"Prav lepo in zanimivo je tukaj pri vas na Trsteniku v brunarici."
"Kaj je tisto lepo in zanimivo?" sem hotel zvedeti. "Tu sem se prvič
srečal s prijatelji in sam s seboj. Srečal sem Boga! Da, srečal sem ga
v molitvi in v skupnosti. In ta čudovita narava, zrak, zdravo okolje
tvori eno celoto," je izjavil gimnazijec.*

Po 2. svetovni vojni je komunistična vlada salezijancem prepovedala in preprečevala vsako delo z mladimi. Zanke in ovire so bile vsepovsod nastavljene. Vendar iznajdljivost, molitev, študij in skrb kako pomagati mladim je mladim salezijancem in župniku Janezu Vidicu dalo moč, da so preuredili mežnarijo v Dom srečanj - brunarico.

Tu so bile ene prvih duhovnih vaj za mlade. Ta drzen poseg se je zgodil na začetku sedemdesetih let. Ni ostalo brez sadov. Kmalu so tudi druge duhovniki in redovniki poskušali na podoben način voditi duhovna srečanja za mlade. Gotovo je bil to eden prvih poskusov načrtnega dela z mladimi v Sloveniji. Bogu smo lahko hvaležni za to. Prostori so bili za tisti čas zelo prijetni. Mlade je vabilo okolje in duhovna ponudba. Z leti je bilo treba prostore preurediti. Mojstrsko je to izvedel salezijanec laik Janez Kogovšek. Tudi

centralno gretje je urejeno. V preurejenih prostorih je 25 (in 3) ležišč. Kuhinja in skupni prostori so prijetno urejeni.

Kdo so naši interesi duhovne in fizične oskrbe? Na začetku je bilo največ mladih iz salezijanskih župnij. Po obnovi pa dom najpogosteje rezervirajo slovenski **skavti**. **Bolniki in invalidi** pa so v teh prostorih obhajali že svoj srebni jubilej. Pogosto pridejo na duhovno okrepitev **bir-**

DOM SREČANJ V TRSTENIŠKI MEŽNARIJI

manske skupine, pa njihovi voditelji in voditelji oratorija. Mnogi pridejo na **duhovne vaje** ali podobna srečanja.

Tudi **počitniško bivanje** je možno: izleti na Storžič, Krško goro, Tolsti vrh ... pohodi po bolj ravnem terenu do Preddvora, kjer je jezero, pozimi pa na Krvavec na smučanje. Tudi **skupine družin** so doživljale objem teh prostorov.

Mogoča je tudi duhovna oskrba s strani župnije. Zaželeno pa je, da se pravočasno prijavite! Po dvoletni obnovi je malo manj zasedeno. Pastoralno leto 1998/99 je še popolnoma prosto.

In kdaj se vidimo oz. najprej slišimo?

Za brunarico skrbi:
Salezijanska skupnost
(Srečko Golob)
Trstenik 23, 4204 Golnik
tel. 064/460-000

● Zelo sem vesela vsakega Vašega pisma, še toliko bolj pa sem se razveselila Vašega Salezijanskega vestnika. Boglonaj za vse. Naša družina je deležna Božje milosti in blagoslova po hčerki redovnici, ki smo jo že čisto majhno nosili v vašo cerkev Marije Pomočnice, ker smo takrat stanovali na Rudniku. Bogu hvala in Mariji za vse milosti, ki jih prejemo vsak dan na naši poti.

Aikotovi

● Za moj skromen prispevek ste mi izkazali že toliko prijaznih pozornosti, da sem dolžna res prisrčno zahvalo. Ko sem prejela še Salezijanski vestnik, sem bila prav ganjena. Saj je človek že skoraj prepričan, da tople pozornosti in hvaležnosti tudi za mali dar na svetu ni več. Vaša Skala in Vestnik slikata predanost, dobroto in ljubezen do teh naših ljubih, mladih otrok! Zelo rada bi, da bi Salezijanski vestnik poslali tudi mojim sorodnikom. Bog Vas blagoslavlja, dobri ljudje, jaz pa se lepo zahvaljujem, želim uspešno delo in prilagam zopet droben novčič za Salezijanski vestnik.

Marija Prijatelj

● Z velikim veseljem molim za nove duhovne poklice in za Vaše zdravje. Naj Vam dobri Bog podeli še mnogo let, uspehov v Vašem poklicu za mlade, ki iščejo svoj cilj. Marijo Pomočnico na Rakovniku imam v zelo lepem spominu. Z možem vsa se poročila leta 1944 v Logatcu. Drugi dan sva poromala na Rakovnik, da se priporočila Mariji za srečen zakon in zdravje. Čeprav sem že 42 let vdova, se mi spomini na ta dan vedno vračajo in mi dajejo upanje v večnost. Prilagam skromen dar.

Justi Obreza

● Najlepše se Vam zahvaljujem za vse, kar ste pisali za Božič, za Veliko noč. Tudi knjigo ste poslali, za vse prisrčna hvala. Nekaj denarja sem zbrala. To je za lansko leto. Letos pa je že prišla 3. številka Vestnika. V njem piše, da je zastoj. Vsak mora vedeti, da noben časopis ni zastoj. Za knjigo o papežu bom priložila dar, saj je zelo lepa, drugo je za Salezijanski vestnik. Jaz vsakemu rečem, da je prostovoljni prispevek, vse prav pride.

Milica Raiter

● Ko preberem Salezijanski vestnik, dajem oba izvoda med druge ljudi, da se obogatijo z vsebino. Ker pa letos še nisem prispevala za izhajanje, to danes storim in prilagam dva *prešerna*. Želim mnogo Božjega blagoslova v vaši dejavnosti, zlasti pri delu z mladino, da bo hodila po poti cvetja med trnjem in kamenjem k večnemu življenju ob ljubeči roki matere Marije.

Jelka Kryl

● Najlepša hvala za Salezijanski vestnik, zelo lepe članke ste nam posredovali, da se človek kar mora ustaviti in prebrati vse od kraja; hvala Vam. Meni pomeni zelo veliko, če morem komu kaj pomagati, čeravno z majhnimi darovi, pa tembolj od srca. Veste, jaz sem že kar precej stara, pa imam čuteče srce za mlade, zato rada podpiram projekt Skala. Letošnje leto še lahko, z naprejem bo pa težje, ker grem v Dom starejših občanov. Tudi jaz se Vas spominjam v molitvi. Zelo rada molim in tudi pojem. Imam vedno prižgan radio Ognjišče, ker je zelo bogat. Vse zvem tudi o projektu Skala. Hvala Vam vsem, ki si prizadevate za mlade. Bog vam daj in mati Marija obilo zdravja, da bi lahko še naprej delali tako kot do zdaj.

Ivanka iz Šentjurja

● Lep pozdrav vsem z željo, da bi še naprej vodili našo mladino in tudi nas stare. Vsi smo zelo potrebni vašega dela med nami. Zelo mi je žal, ker ne morem več obiskovati vašo prelepo cerkev, a spomini so mi ostali na prelepo procesijo, ko smo z lučkami šli k Marijini kapelici. Drevesa so nam delala streho in ptički so nam prepevali. Nepozabno. Lep pozdrav vsem. Najlepša hvala za Salezijanski vestnik.

Jožefa Nagode

● Vaš Vestnik prejemam približno eno leto. Zelo mi je všeč. V njem najdem stvari za svojo duhovno rast, za tolažbo v stiskah in za spoznanje, da je vse milost. Prav s trpljenjem nas Bog obrezuje, kot dober vinogradnik mladike na trti. Prilagam skromen dar in prosim, da mi odslej Vestnik pošiljate na novi naslov.

Tončka Milos

PRAZNOVANJA

JESENSKI ROMARSKI SHOD PRI MARIJI POMOČNICI NA RAKOVNIKU

13. september, 14.30
Slovesnosti bodo vodili letošnji salezijanski jubilanti in novomašniki.

DIAKONSKO POSVEČENJE

- salezijanca **Mirana Sajovica**
8. september, 16.00
Teharje pri Celju
- salezijanca **Janeza Drnovška**
25. oktober, 14.30
Ljubljana Rakovnik

ŠKOFOVSKO POSVEČENJE

- salezijanca **Zefa Gashija**
19. september, ob 17.00
Rim

DUHOVNE VAJE

ZA MOLIVCE ZA DP IN ČLANE MAŠNE ZVEZE:

- VERŽEJ
od 16. do 18. oktobra
- MIRENSKI GRAD
od 6. do 8. novembra

Voditelj vseh skupin bo Ivan Turk, voditelj molivcev, ki tudi sprejema prijave.

Ivan Turk
Rakovniška 6, 1108 Ljubljana
tel.: 061/127-30-28

SI V SVOJEM MLADOSTNEM ISKANJU ZASLUTIL/A POSEBEN KLIC?

Informacije o raznih oblikah odgovora na Gospodov klic dobiš osebno, po pošti ali po telefonu.

Janez Žabot
Dragonijeva 6, 2000 Maribor
tel.: 062/311-320

OBVESTILA

PROGRAMI SALEZIJANSKE MLADINSKE PASTORALE

DUHOVNE VAJE, GOSPODINJSKI TEČAJI, JEZIKI ...

Duhovne vaje za osnovnošolce - ŽELIMLJE

- 23.-25. okt., za fante 4.-8. razreda. Začetek ob 19.00.
 - 29.-31. okt., za fante in dekleta 4.-6. razred. Začetek ob 19.00.
 - 13.-15. nov., za fante in dekleta 7.-8. razreda. Začetek ob 19.00.
- Prijave Peter Polc. Želimlje 46, tel. 061-1702115.

Duhovne vaje za srednješolce

- 1. ŽELIMLJE, 27.-29. november. Začetek ob 19.00. Prijave Peter Polc. Želimlje 46, tel. 061-1702115.
- 2. TRSTENIK, 11.-13. december. Začetek ob 19.00. Prijave Janez Potočnik. Tel. 061/127-3028, 127-3039.

Duhovne vaje za ministrante (12-17 let)

- TRSTENIK, 13.-15. november. Začetek ob 19.00. Prijave Janez Potočnik. Tel. 061/127-3028, 127-3039.

Duhovne vaje za študente in mlade v poklicih.

- KOPRIVNIK, 20.-22. november. Začetek ob 19.00. Prijave Martin Lisec. Tel. 061/127-1419.

Uvajanje v molitev

- BLED, 27.-29. november. Začetek ob 19.00. Informacije in prijave s. Ivanka, Bled. Tel. 064/741-075.

Za najstnice, dekleta 6.-8. razreda

- 1. BLED, 26.-28. oktober. Začetek ob 12.00.
- 2. SV. PRIMOŽ NA POHORJU, 13.-15. november. Prijave s. Ivanka, Bled. Tel. 064/741-075.

Italijanščina ob filmu

- BLED, 6.-8. november (možnost OIV). Začetek ob 19.00. Informacije in prijave s. Mojca, Ljubljana. Tel. 061/127-1365.

Gospodinjski tečaj

- BLED, 20.-22. november (možnost OIV). Začetek ob 19.00. Informacije in prijave s. Damjana, Ljubljana. Tel. 061/125-9204.

ENODNEVNA SREČANJA

Nočno romanje mladih na KUREŠČEK

- ŽELIMLJE, petek 4. september, začetek ob 21. uri. Ob začetku novega šolskega leta se bomo priporočili Kraljici miru. Zbiranje je v Želimljem v petek 4. septembra do 21. ure, sklep z mašo na Kureščku približno ob peti uri zjutraj. Informacije Janez Potočnik. Tel. 061/127-3028, 127-3039.

Vseslovensko srečanje mladih v Stični

- STIČNA, 19. september.

Čarno morje

- ANKARAN, 10. oktober, 9.00. Srečanje osnovnošolskih otrok primorskih župnij. Informacije župnijski urad Ankaran.

Srečanje ministrantov salezijanskih župnij

- ŽELIMLJE, 17. oktober, 10.00-16.00. Informacije in prijave Miran Sajovic. Tel. 061-1273028.

Jesenski športni turnir

- KODELJEVO, 31. oktober, 9.00-16.00. Informacije in prijave Metod Ogorevc. Tel. 061-1271459.

ŽELIMLJE: NOVA TEL. ŠTEVILKA 061/1702100

V pripravi na leto 2000 vabljeni k

ADORACIJI

vsak četrtek od 17.30 do 18.20
v svetišču Marije Pomočnice
na Rakovniku. Salezijanci

Vsak prvi četrtek v mesecu
ob 18.30 na RAKOVNIKU

MLADINSKA MAŠA

3. september
1. oktober
5. november

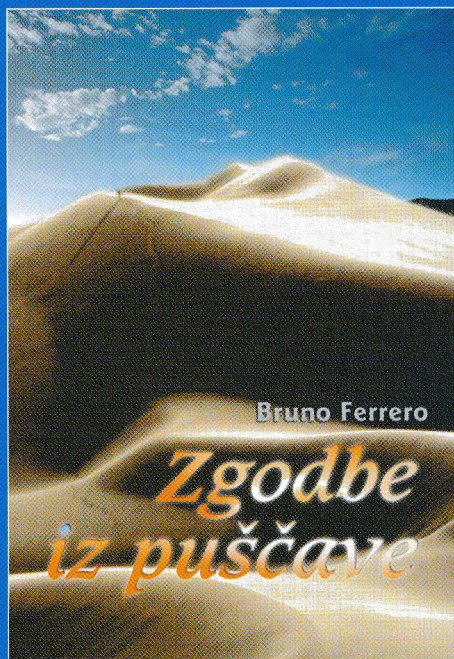
Salezijanska mladinska pastoral

ZGODBE IZ PUŠČAVE

Naši dnevi so pogosto podobni dolgim in strmim potem. Kratke zgodbe iz te knjižice imajo en sam namen, "skrajšati pot". Če bodo služile še čemu drugemu, toliko bolje.

Cena: 200 SIT

Prava pot V2

Igra vzpodbuja zanimanje članov skupine za namene drugega, prav tako omogoči uporabo nekemu, kakor tudi občutiti uporabo svojih dejanjem. Skladno s tem pa poskuša učiti vztrajanje pri svojih zahtevanih poteh.

SODELOVANJE ☐ **TEKMOVANJE** ☐

POGLOBITEV SEBE ☐ **DOŽIVETJE SKUPINE** ☐

POGLOBITEV TEME ☐

STAROST 12 | 16 | 40

ni potreben

TEMPO ☐ **NAMEN** ☐

Ogrevanje ☐ **Napetost** ☐

SKUPINA 4 | 12 | 30

On je - jaz sem

Ta igra je namenjena imeno članov skupine.

SODELOVANJE ☐ **TEKMOVANJE** ☐

POGLOBITEV SEBE ☐ **DOŽIVETJE SKUPINE** ☐

POGLOBITEV TEME ☐

STAROST 7 | 14 | 40

ni potreben

TEMPO ☐ **NAMEN** ☐

Ogrevanje ☐ **Sprostitev** ☐

SKUPINA 6 | 12 | 50

Je zabavna igra, ki sprosti sodelavce.

Uporabimo jo, ko vidimo, da so sodelavci že utrujeni in naveličani tega. Poleg tega je treba paziti, da jo igravamo hitro in da tako razvijemo hitrost dojemanja in reagiranja sodelavcev.

SODELOVANJE ☐ **TEKMOVANJE** ☐

POGLOBITEV SEBE ☐ **DOŽIVETJE SKUPINE** ☐

POGLOBITEV TEME ☐

STAROST 3 | 12 | 80

stoli

TEMPO ☐ **NAMEN** ☐

Ogrevanje ☐ **Napetost** ☐

SKUPINA 10 | 50 | 02

IGRE

Priročna oblika - na kartončkih za vstavljanje v rokovnik - s seboj nosimo samo igre, ki jih potrebujemo. Razdelitev glede na pedagoške prijeme in število igralcev. Izhajanje: predvidoma 20 -30 iger mesečno.

Cena: 2.500 SIT

MINI KOLEDARČEK

Koledarček za šolarje in študente. Za šolsko leto 1998/99: s koledarskim delom, urnikom, cerkvenimi in državnimi prazniki, kratkimi poučnimi mislimi in šaljivimi zgodbami ter razvedrilom. Priloga Ministranta.

Cena: 280 SIT

